

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling. Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.
De contributie bedraagt in dat geval f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 330 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000 - 0156074 - 01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra- en Postuurkanaries

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwenclub

Secretaris: A. Jansen, Parallelweg 66, Wolfheze, telefoon (08308) 6 63.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp (Geld.), telefoon 085 - 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Speciaalclub Parkieten

Inlichtingen over waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, telefoon (045) 21 78 58, of bij A. v. d. Waal, Laan Olie-slagers 50, Hoogerheide, telefoon (01646) 28 88.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 20 april 1976.

IN DIT NUMMER

	pag.
De dodende schaduw	100
Stoken in een vogelhuwelijk	101
Kwartels	104
Het broedseizoen	106
Het lied van de waterslager	108
Wil Italië wel	109
De leeftijd van onze kleurkanaries	110
De invloed van de voeding van de moedervogel op de broeduitkomsten	112
Blauwvleugelparkiet	113
Mededelingen	114/126/132
De volière van de maand	115
Kuiftimalies	116
Zwartkopkernbijter	117
Witte zwanen, zwarte zwanen	119
Napoleonnetje	121
Pak de D.	123
Mijn kweek met de gouldamadine	124
Inheemse vogelsoorten; leeuweriken	125
Vetzucht	127
Buitengebeuren	128
De roodkoperwever	131
Wat lezers schrijven	132
Wat zag ik	133
De rotsmus	133
C.O.M.-tentoonstelling/Valencia 1976	134
Ontsmetten is belangrijk	135
Boeknieuws	136
Beplanting in en om de volière/onze tuin	137

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Boekenservice	103
Kweekkaarten	114
Sluis	118
Metallo-Chemie Ramondt	122
Zoo Hans Muller/Conditio/Visko	122
Sanders/Edelchemie/Van Gils	122
True-Life	126
Witte Molen	127/144
Cédé	130
Tilburgse Vogelhandel/Van Waerdhuizen/Blanckestein/Fokzo/Fannafood	138
Vraag en Aanbod	139
Tovo	140
404 Welpi-Vit/prijslijst CM	142/141
Animali/Paradiso/Gezasept/Veraka/Rein v. d. Veen	143

Foto omslag: Kerkuil, H. Schrempf

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

de dodende schaduw

tekst: M. de Jong
foto: H. Schrepp

Wij bevinden ons ergens in de Noordoostpolder op een moment dat de strijd tussen licht en donker is uitgestreden en de duisternis als overwinnaar uit het strijdperk is getreden. Het zwarte waas van de nacht ligt over de landouwen uitgesproeid.

Hier en daar twinkelt een ster als een flikkerend lampje aan het donkere plafond, waar ook een pietluttig maansikkeltje zichtbaar is. Fladdervliegend danst als een miniatuur vampiertje een vleermuis door de nacht, op jacht naar insectengespuis. Hier en daar komen de konijntjes te voorschijn uit hun onderaardse woningen en beginnen, na de omtrek terdege verkend te hebben, te knabbelen aan het een of andere groen. Ratten en muizen zijn eveneens op zoek naar eterij; hun pientere kraaloojes nemen alles onderzoekend op, want overal ver-

wachten ze onraad. Helder klinkt de roep van de koekoek door de nachtelijke stilte, terwijl een paar krekels hun monotone deuntje sjirpen. Af en toe klinkt het geloei van een koe of het gemekker van een schaap. Verder wordt niets gehoord...

Over het erf van kippenfokker K. snelt een dikke, vette rat uit zijn hol onder de hooimijt, op weg naar de kippenren. Hij zal deze echter nimmer bereiken! Uit het donkere luchtruim schiet geluidloos en snel als de bliksem een donkere schim naar beneden. Een schrille doodscreet verscheurt de stilte. Een moment zit al het knaaggedierte in de omtrek verstijfd van schrik en stuiven dan haast je, rep je in hun holletjes.

De schim wiekt de hoogte in. In de machtige klauwen bengelt de rat, die geen hoenderhof meer zal plunderen, geen eieren meer uit vogelnesten zal roven. Het is radicaal uit met zijn baldadig schadelijke leven.

Toch is de doder geen bovenaards wezen, maar slechts een vogel, een echte nachtvogel en wel een zeer nuttige, namelijk de **kerkuil**.

Overdag jaagt **Tyto alba** slechts zelden. Dan houdt hij zich het liefst op in de nokken van schuren, boomholten, kerktorens, oude gebouwen en dergelijke. Daar moet men ook het nest zoeken, maar helaas wordt deze fraaie vogel hoe langer hoe zeldzamer!

Het is een lastige opgave een beschrijving van de kleuren te geven, daar er diverse kleurenvariaties voorkomen. Doorgaans is de bovenkant goudkleurig, bezaaid met witte spikkels; de onderzijde is nu eens wit, dan weer lichtbruin. Bij veel uilen is de sluijer rond de ogen rond, maar bij onze „katuil" is deze hartvormig. De vrij lange poten zijn bevederd en de „knieën" staan een beetje naar elkaar toe, zodat men zou zweren dat de vogel x-benen heeft. Een bijzonderheid is nog dat de middelste teen gekarteld is. De uil draagt dus altijd een kammetje bij zich, dat hij gebruikt om er de veren mee glad te strijken en wellicht ook om er vogelluis mee te verwijderen.

De kerkuil is stellig een van onze nuttigste vogels. Hoeveel ratten en muizen er door hem naar de andere wereld geholpen worden is moeilijk te zeggen maar het zijn er duizenden! U weet waarschijnlijk dat uilen onverteerbare delen van hetgeen zij verorberd hebben later in de vorm van „ballen" weer uitbraken. Talloze onderzoekers hebben legio braakballen uitgeplozen en steeds voerden hierin de schedeltjes van ratten en muizen de boventoon. De bekende ornitholoog Alexander Wetmore onderzocht de braakballen van één paartje kerkuilen en vond hierin niet minder dan drieduizend (!) schedeltjes van zoogdieren! Hiervan behoorde ongeveer 95 percent aan schadelijk knaaggedierte. Zo zou ik nog wel meer voorbeelden kunnen aanhalen.

De nestplaatsen noemde ik reeds. Aan de toekomstige kinderkamer wordt geen zorg besteed: de eieren liggen gewoon op de kale bodem, soms op en tussen een paar braakballen. De vier tot zeven

eieren zijn wit, zoals trouwens het geval is bij de meeste hollenbroeders. In het donker vallen ze vrij goed op en is het gevaar voor stuk trappen gering. Het vrouwtje legt het eerste ei en wacht dan twee dagen alvorens het volgende te produceren. Ook legt ze wel eens twee eieren met tussenpozen van een dag en stopt er dan een week mee, om daarna de volgende twee te voorschijn te „toveren”. Vaak begint de bebroeding onmiddellijk na het leggen van het eerste ei, zodat de grootte van het kroost aanzienlijk varieert. Het duurt een week of vier voor het eerste jong wordt geboren.

Alleen het vrouwtje broedt maar haar echtgenoot is wel zo attent en galant haar in die moeilijke periode van de nodige snavelkost te voorzien. Als de jongen een maand oud zijn verlaten zij hun sobere wieg en is het leger van muizen- en rattenverdelgers wederom uitgebreid.

Laten we alsjeblijft erg zuinig zijn op deze fraaie en uiterst nuttige vogels.

---

stoken in een vogelhuwelijk

Halsbandparkiet

door N. G. Zonneveld

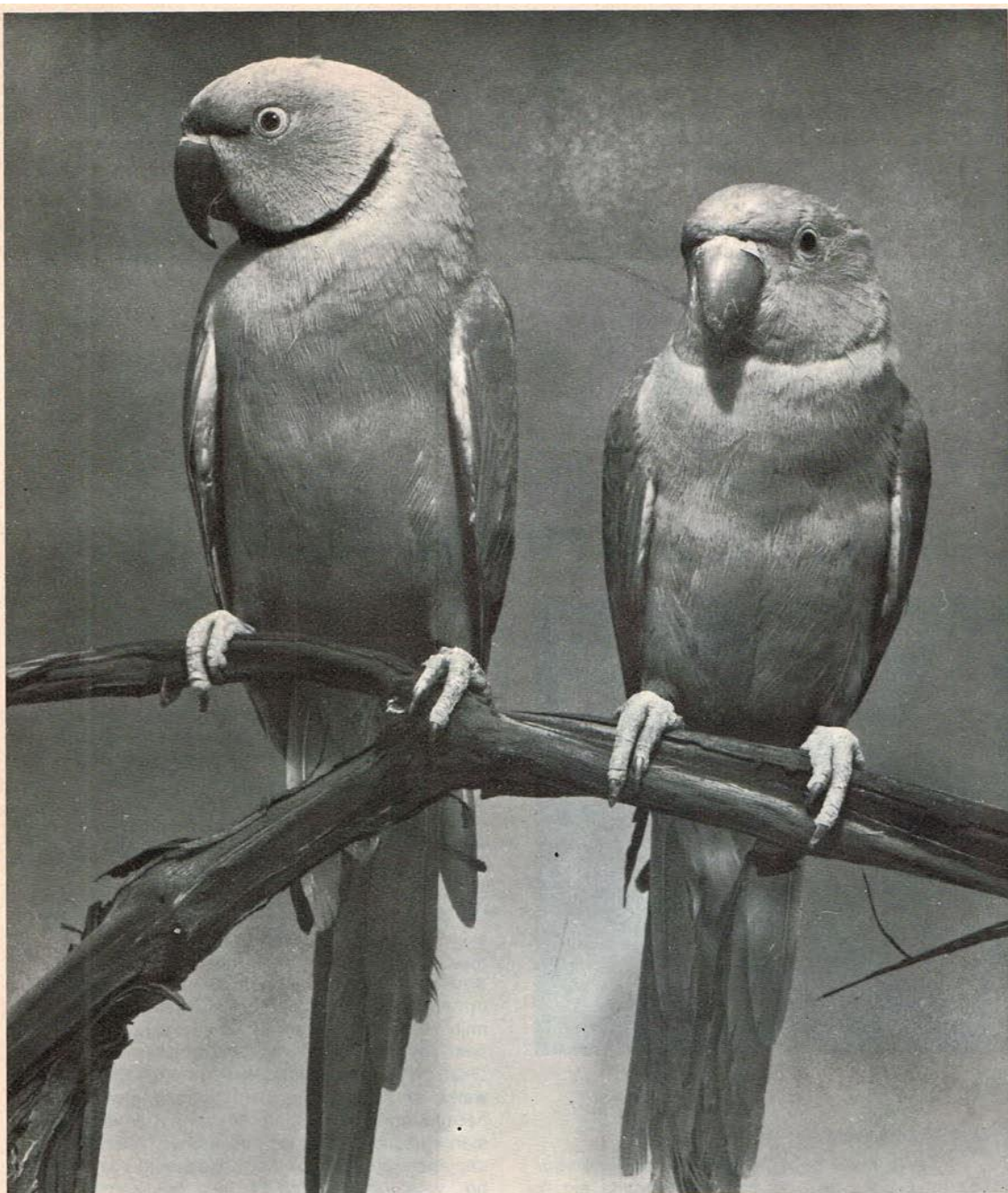
Ja, het zal je maar gebeuren, je staat steeds voor verrassingen. Laat ik u eerst even vertellen dat ik grote parkieten kweek, in totaal zes volières. Nadat ik in de herfst van '75 dubbel gaas tussen de vluchten had gemaakt, leek de zaak perfect. Door opgedane ervaring in het afgelopen kweekseizoen bleek dit noodzakelijk. De jongen hangen de eerste dagen regelmatig aan het gaas en met een driftige buurman, kan dit uitlopen tot het missen van een nageltje of erger.

Op een dag een hels kabaal hoofdzakelijk geproduceerd door het halsbandenechtpaar. Daar er nog wel eens een kat langs de volière loopt (sluipt) gaf ik daar de schuld aan. Het geschreeuw hield echter aan, dus maar even gaan kijken. Op mijn volière heb ik schrikdraad bevestigd, maar je blijft nieuws-

gierig. Nergens op of bij de volière een kat te zien, maar enige stappen verder vloog er een halsband uit de boom die bij de volière staat. De rust keerde hierna weer en ik ging terug naar de koffie. Dit was begin september.

Na informatie bij de vereniging bleek niemand een halsband te missen, dus hij werd min of meer vergeten. Twee weken later meldde meneer (het was een man) zich weer. Met behulp van mijn vrouw trachtte ik hem te vangen, hetgeen mislukte en de vogel verdween weer. Tot zover vonden wij het wel leuk, maar hij kwam steeds vaker, vroeger en langer wat met het nodige kabaal gepaard ging. Alle pogingen om hem te vangen mislukten. Eind november verscheen meneer iedere morgen op de volière en begon zich uit te sloven tegenover de pop, waarbij mijn halsbandman steeds tegen het gaas vloog om de nieuwkomer te verjagen. Deze vloog echter even op en begon opnieuw te imponeren. Samen met mijn buurman probeerden we een aardbeienet over hem heen te gooien, maar hij bleef ons mooi uitlachen. Het was mij intussen opgevallen dat mijn stel, welke al 22 jongen samen hebben grootgebracht, het niet meer zo best met elkaar kon vinden. Als de man verscheen ging de pop achter haar eigen man aanjagen, steeds leek het ongevaarlijk. Ja, dat leek het, want op een dag bij mijn thuiskomst liep de man verfromfaaid rond op de grond met een hangende vleugel en een bebloede kop.

Nu vogelliefhebbers, het was niet om aan te zien, zijn kop, oogringen, boven zijn neus alles stuk en bijna geen nagel meer aan zijn poten. Dit alles als dank van zijn geliefde ega. Bij het aanschouwen van dit alles wenste ik mij een buks toe voor die ellendige losvliager. Maar ach, je komt tot bezinning en ik wilde hem nu graag vangen om bij de pop te doen. Het ei van Columbus leek gevonden. De pop werd uitgevangen, in een kooitje gedaan en dit geheel in een grotere kooi en op de volière geplaatst. Het deurtje geopend en nu maar afwachten. De man verscheen al snel op het roepen van de

pop, begon te inspecteren en kroop binnen de 10 minuten al in de grotere kooi. Nu kwam het er op aan, ik sprintte de schuur uit en klapte het deurtje dicht. HEBBES! De man vloog verschrikt heen en weer.

De nieuwe man zit nu bij de pop. Hij ziet er prima uit en is niet geringd. Ja, zo ziet u, je denkt dat je er bent en zo ligt er een broedstel uit elkaar. Want wat geeft meer voldoening in onze hobby als een stel waar je ieder jaar weer op kan rekenen met het nodige plezier. Nu maar hopen dat ze in het komende broedseizoen elkaar ook nog willen accepteren.

NBVV BOEKENSERVICE

VOORJAAR 1976

Goede raad is duur, een goed boek is goedkoper!

Het is beslist niet onverstandig om u bij de beoefening van uw liefhebberij te laten leiden door terzake deskundige mensen. Deze deskundigen hebben hun kennis weergegeven in een aantal boeken waarin u zonder veel moeite alles wat u over de hobby moet weten kunt vinden. U hoeft daar niemand anders voor lastig te vallen. Wij kunnen u aan die goede boeken helpen, u zult er beslist geen spijt van krijgen.

ALGEMEEN

DE VOLIÈRE, C. E. van Berkel. Hierin vindt u alles over de bouw, inrichting, beplanting van de volière; de aanschaf van vogels, de voeding, de bouw van broedkooien, nestkastjes etc. f 18,50
KWEKEN MET VOGELS, C. E. van Berkel f 37,50

Een compleet werk. Wat u ook voor vogels kweekt, alles wat u moet weten vindt u er in, van zangkanaries tot kwartels, van tropische vogels tot fazanten. Met meer dan 80 foto's en 97 kleurafbeeldingen.

THIEME'S VOGELBOEK, G. Steinbacher f 25,50
Een uitstekend werk, goede beschrijving van vele vogelsoorten.

VOGELPRACTH IN NATUUR EN VOLIÈRE, F. Robiller f 35,—
Geschreven op het lijf van de echte volièrehouder. Zeer goede, uitgebreide beschrijving van de meest gehouden vogelsoorten.

BASTAARDEN EN WILDZANG

BASTAARDVINKEN, K. Speicher f 7,25

ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN, J. Vermeulen f 16,50

WILDZANGVOGELS, R. R. P. v. d. Mark f 11,50

Alle drie uitstekende werkjes.

FAZANTEN, KWARTELS ETC.

KWARTELS EN FAZANTEN, A. Rutgers f 51,—

Een uitgebreid en uitstekend boek.

SIERVOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark f 36,50

Een nieuwe en beslist erg goede uitgave.

DUIVEN IN DE VOLIÈRE, J. Nicolai f 7,25

KANARIES

KANARIERASSEN, K. Speicher f 7,25

KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEBBERIJ, R. R. P. v. d. Mark f 14,90

KLEURKANARIES KWEKEN KUNT U OOK, H. J. Veerkamp f 16,50

Een onmisbaar boek voor elke serieuze kanariekweker.

Even zo onmisbaar, maar dan voor elke zangkweker, is

WATERSLAGERS EN HARZERS, M. van Woezik f 9,50

daarin vindt u alles over het kweken, africhten etc.

PARKIETEN

GRASPARKIETEN MIJN HOBBY, G. A. Radtke f 7,90

HANDBOEK VOOR DE GRASPARKIETLIEFHEBBER, G.A. Radtke f 24,50

KWEKEN VAN GRASPARKIETEN, W. Beckmann f 6,50

PAPEGAAIENATLAS, 110 briljante afbeeldingen in kleur met korte beschrijving van de soorten f 25,—

HEBT U OOK AL EEN PAPEGAAI, R. R. P. v. d. Mark f 9,75

PARKIETEN, C. Af Enehjelm f 7,50

TROPISCHE VOGELS ETC.

EXOTISCHE VOGELS IN KLEUR, Chr. Walraven f 13,50

HANDLEIDING VOOR DE ZEBRAVINKKWEKER, W. Beckmann f 18,50

TROPISCHE VOGELS, H. Bechtel afb. in kleur f 7,50

TROPISCHE VOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R.R.P. v.d. Mark f 9,50

VOEDING

DE VOEDING VAN DE VOGELS, J. P. Holsheimer f 18,50

VOGELS DIE VRAGEN WORDEN OVERGESLAGEN, Jos v. Himbergen f 17,50

Beide zijn uitstekende werken, warm aanbevolen.

ZIEKTEN

VOGELZIEKTEN, Raethel f 7,90

Niet alleen in en om uw volière, maar ook op uw trektochtjes

naar buiten kunt u zich laten vergezellen door een goede gids.

Speciaal aanbevolen zijn:

GIDS VOOR DE VOGELS VAN EUROPA, Bruun f 18,50

ZIEN IS KENNEN, Binsbergen f 16,90

BOMEN EN STRUIKEN f 7,90

IN DE BOSSEN f 7,90

VOGELNESTEN EN EIEREN, S. Hoehner f 18,50

VOGELS DIE MEN KENNEN MOET f 7,90

WAT BLOEIT LANGS ONZE WEGEN f 7,50

WAT VLIET DAAR f 9,75

WEIDEN EN AKKERS f 7,50

WEST EUROPA'S MOOIESTE PLANTEN f 7,50

U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG EN DUIDELIJKE VERMELDING VAN DE TITEL(S) VAN HET BOEK, UW NAAM EN ADRES, OP GIRO 1148324 t.n.v. N.B.v.V.

BOEKENSERVICE, Postbus 74 te Bergen op Zoom. Per omgaande wordt uw bestelling franco thuisgezonden.

Andere, niet genoemde titels, op aanvraag spoedig leverbaar.

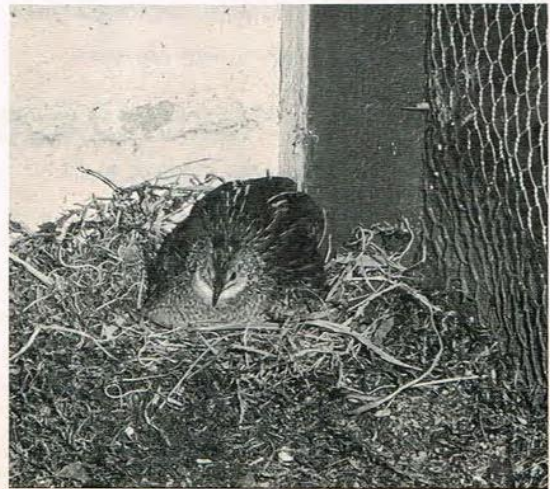

De
sel

De
sel

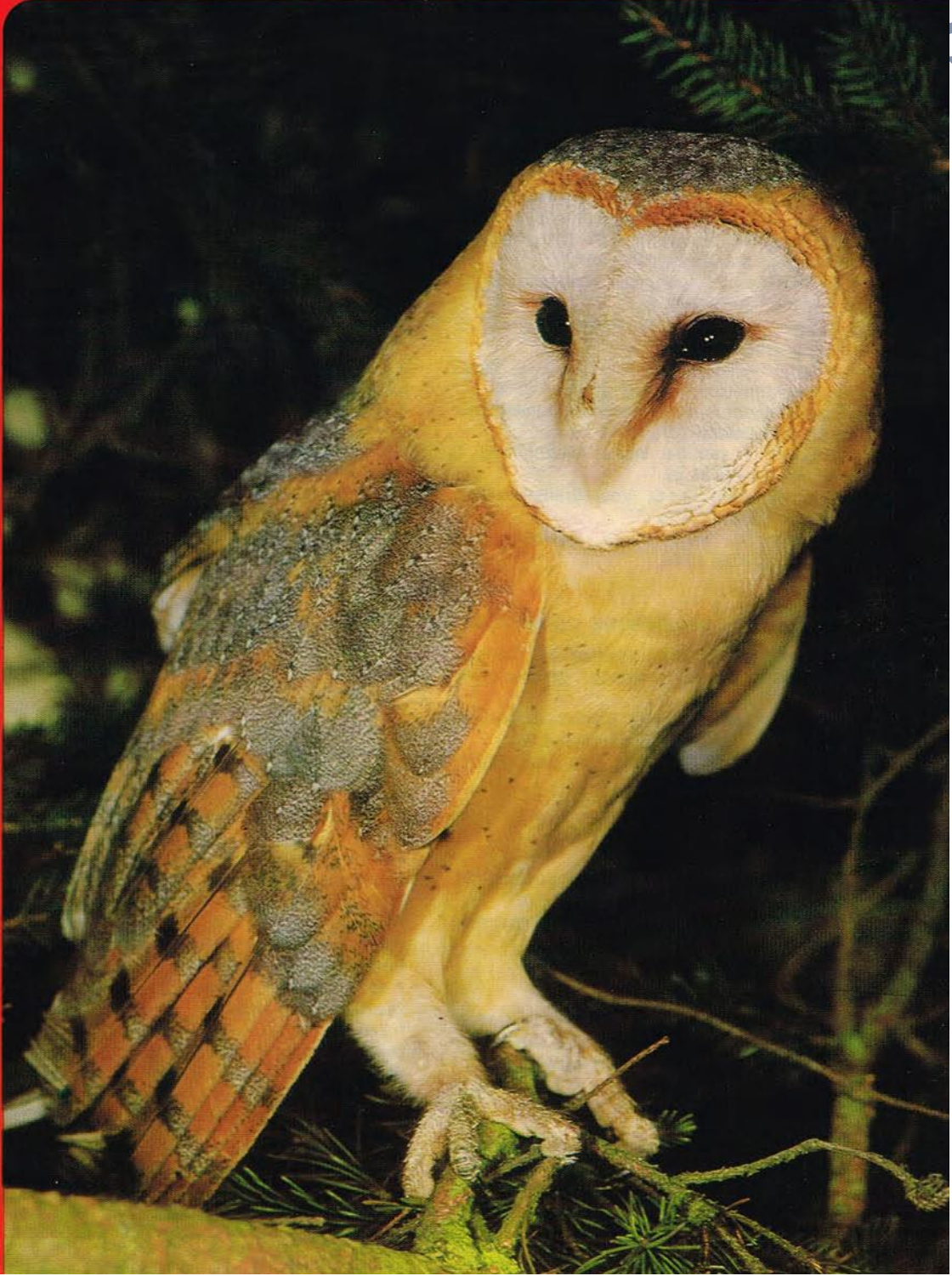

essel

De

Maanvlinder Uogol

Maanvlinder van de neenmanuse dorid van vogelennedders

De/

ssel

wij wensen u een erg goed kweekseizoen

ose!

De!

het broedseizoen 1

H. J. Veerkamp

Elk broedseizoen opnieuw krijgen we dezelfde klachten te horen. De meest voorkomende zijn: Onbevuchte eieren, jongen dood in dop, afgestorven embryo, poppen die geen eieren leggen, onregelmatig leggen, poppen die niet gaan „zitten“, jongen van 6 à 7 dagen oud die getuigen van levensmoeheid en het stuk voor stuk af laten weten.

Kortom er zijn zoveel moeilijkheden, dat het voor veel beginnende liefhebbers ruim voldoende is om de liefhebberij te beëindigen.

Een steeds weerkerende vraag is: Wat moet en kan ik er aan doen? We moeten nog aleens het antwoord schuldig blijven. Er kunnen zoveel factoren een rol spelen, die oorzaak kunnen zijn van het mislukken van de broederij. Fouten worden er gemaakt, die mogelijk voorkomen hadden kunnen worden als men vroegtijdig attent was geweest.

Onze theoretische kennis mag nog zo goed zijn, de praktijk is dikwijls heel anders. Juist in het broedseizoen worden we voor problemen gesteld. Hoge verwachtingen worden de bodem ingeslagen en rekensommen worden teniet gedaan.

U kent ze wel, 10 poppen, driemaal een nest jongen van 4 stuks, eindresultaat 120 stuks. Zou ik ringen genoeg hebben?

Beste sportvrienden zo gaat het meestal niet. Want de poppen gaven ons geen 120 jongen maar 20 en soms nog minder. Dit is natuurlijk niet gezond.

De weg tot succes is nog steeds om te beginnen met gezonde, krachtig uitgegroeide vogels. We mogen toch verwachten dat vitale vogels in twee broedsels 6 tot 8 jongen groot brengen. Ja, ik weet dat u in diverse boekjes kunt lezen, dat een kanarie makkelijk 3 nesten groot kan brengen. En inderdaad dit is mogelijk, een enkele pop die uitmunt in konditie, de pop die vroeg broedrijp is en zich zonder mankeren kwijt van haar moederlijke plichten, die krijgt van ons de gelegenheid om die legsels te produceren en groot te brengen.

Het is bijzonder belangrijk dat we starten met vogels die het hele jaar goed verzorgd zijn. Goede voeding, beter gezegd de juiste voeding. En die juiste voeding gaan we niet enkele weken voor het broedseizoen verstrekken, maar het hele jaar door. Onmiddellijk rijst de vraag: Wat is de juiste voeding?

Het antwoord hierop is als volgt: De voeding die de vogel nodig heeft om te ontwikkelen tot een exemplaar dat in staat is om de instandhouding van zijn soort te verzekeren. Niet meer en niet minder. Makkelijk genoeg! Dan nog het juiste recept en dat is heel moeilijk te bepalen.

We kunnen geen vast omlijnde voeding of voedingsmethode voorschrijven.

Vergelijken we nu eens de kleurkanarie met vogels in de natuur. Deze zijn verplicht, willen ze verzekerd zijn van voldoende voedsel, min of meer een strijd te voeren voor hun lijfsbehoud. Voedsel is voor hen het voornaamste. Vinden ze dit niet in hun naaste omgeving, dan zullen zij het verderop moeten zoeken. En naar behoefte zullen de buitenvogels voedingsstoffen tot zich nemen. Nooit teveel van het een of te weinig van het ander. In vergelijking met veel andere dieren, heeft een vogel veel voeding nodig. Het verplaatsen, vliegen, vereist veel energie. Voor deze energie zal een bepaalde voedingsbehoefte zich doen gelden. Hoewel de meeste vogels een eigen biotoop hebben tijdens de broedperiode en daar het voedsel vinden voor zich en hun jongen, zullen ze buiten dit seizoen zich méér verplaatsen en overal waar maar iets van hun gading is voedsel opnemen. Voedsel dat alles bevat wat nodig is, zoals koolhydraten, vetten, suikers, eiwitten, aminozuren, vitaminen, kalk, sporenelementen zoals fosfor, mangaan, ijzer enz.

Gebrek aan deze stoffen kan leiden tot slechte bevruchting, onvruchtbaarheid, dood in dop, slecht opgroeien en nog meer van deze narigheden.

De kanaries die wij in de kooi hebben, krijgen hun tafeltje gedekt. Zij hoeven geen moeite te doen om aan voedsel te komen. De vogel kan en moet tot zich nemen wat wij hem verstrekken. Ondanks onze goede zorgen bestaat de kans dat wij hen tekort doen aan zekere stoffen.

In werkelijkheid geven wij onze vogels een dwangmatige voeding, hierin blijft een gevaar schuilen. Ondanks onze goede zorgen, bestaat er toch kans dat wij onze vogels tekort doen. Veelal wordt vergeten dat we de kleurkanarie omgevormd hebben naar eigen inzicht en wensen. Belangrijk hierbij is dat we niet mogen vergeten dat de kleukanarie van nature een zaadeter is. Sommige liefhebbers schijnen dat weleens te vergeten.

Het komt vrij vaak voor dat kanaries uit konditie raken door het teveel verstrekken van groenvoer en zachtvoer. Voornaam is het dan ook om zaden te verstrekken van een zeer goede kwaliteit, goed uitgerijpt en geschoond.

Nu zou ik u een hele waslijst van allerlei zaden op kunnen noemen, u zou er weinig aan hebben. Men moet echt vakman zijn om het verschil te kennen tussen verschillende soorten raapzaad, koolzaad, witzaad, lijnzaad, negerzaad, hennepzaad, slazaad, sesamzaad, millet, gierst etc. Het is zaak dat u uw zaden koopt bij een specialist en zover het gemengde zaad betreft zal een goede fabrikant, afhankelijk van het seizoen, zijn mengsels wijzigen.

Het is logisch dat we niet voor een dubbeltje op de

eerste rij kunnen zitten, m.a.w. alle waar naar zijn geld. De vogels zullen zelf bewijzen of zaad van goede of inferieure kwaliteit is. Bij minder goed zaad zal er veel worden verknoeid. U begrijpt, als we onze kanaries het hele jaar door minderwaardig zaad verstrekken, dat dit zich zal wreken in de broedkooi. We kunnen ook moeilijk verlangen dat een vogel die maar net voldoende heeft gehad voor zijn eigen onderhoud, bij machte is om flinke legfels te produceren. Zaad en water zijn voldoende, om een kanarie in leven te houden. Willen we forse vitale vogels fokken, dan zullen we er voor moeten zorgen dat de voeding die we verstrekken van dien aard is, dat het dier in staat is om in voortplantingskonditie te geraken en voldoende stoffen in het ei mee kan geven zodat de kiemcel uit kan groeien tot een levenskrachtig jong.

Het is dan ook zaak dat onze kanaries zowel zomer en winter, het hele jaar door een gevarieerde voeding krijgen met al het gene wat het dier nodig heeft.

Hier toe kunnen we een goed merk zachtvoer verstrekken, doch voert dit zeker in de winter- en rustperiode niet elke dag. U kent de methode „zo uit het pak in de bak”. Verstrekt u zelfgemaakt zachtvoer, dat u samenstelt uit een basisvoer, varieert u het dan met toevoeging van b.v. sinaasappelsap, geraspte appel, eidooier, fijngehakte groenten en dergelijke.

Idem zo met het groenvoer, het hoeft niet altijd vogelmuur of sla te zijn, geef eens een stronk van bloemkool, witte of rode kool. Het moet niet zo zijn dat we onze vogels het ene moment overladen, met de wetenschap dat zij voorlopig wel vooruit kunnen. Dit is beslist verkeerd. We werken in de hand dat de vogels zich „wreken” en het zaad laten staan. Dit is en blijft de voornaamste voeding! Te veel zachtvoer kan aanleiding geven tot dunne ontlasting maar kan ook aanleiding geven tot constipatie. Knoeit u niet met allerlei preparaten, vitaminen zus en zo. Het is voor ons bijzonder moeilijk om de juiste verhoudingen van de vitaminen onderling te bepalen. Een druppeltje hiervan en een mespuntje daarvan kan oorzaak zijn dat u van het een te weinig geeft en van het ander te veel. Ondanks uw goede bedoelingen bestaat grote kans dat het bevruchtingseffekt van de voeding hierdoor groten-deels verloren gaat.

Het kan soms nodig zijn om onder bepaalde omstandigheden, bij konditieverlies door welke omstandigheden dan ook, uw vogels gebaat zijn met een „vitaminestoot”. Gebruikt u dan een preparaat waarvan de vitaminen, sporenelementen e.d. in de juiste verhoudingen is samengesteld. Persoonlijk geef ik de voorkeur aan Dohyfrall.

De voeding is afhankelijk van de leefomstandigheden van de vogel.

Verblijven onze kanaries in een buitenvolière dan zullen we een wat krachtiger voeding verstrekken, dan aan kanaries die binnenshuis vertoeven. Het energieverbruik buiten in een grote ruimte is groter en daar moeten we de voeding dan ook naar aanpassen. U merkt wel, dat het heel moeilijk is om precies te vertellen hoe u uw vogels moet voeren. 't Is een kwestie van aanvoelen.

Het heeft b.v. geen enkele zin om kanaries die in

een verwarmde ruimte verblijven extra vet te verstrekken. Heeft u ze buiten dan kan het goed zijn om bij koude wat extra vet te geven in de vorm van een stukje reuzel of spekzwoerd. De bedoeling van dit artikeltje is, om u erop attent te maken dat het observeren qua voedingsbehoefte zeer belangrijk is. Voeding die nodig is om uw vogels in konditie te brengen en te houden.

Dikwijls krijgen we de klacht te horen dat men zijn vogels tot voor enkele maanden van het broedseizoen in konditie houdt en dan zienderogen achteruit gaat.

De oorzaak zou gezocht kunnen worden, dat vanaf de geboorte totdat de rui voorbij is, de vogels prima verzorgd zijn.

Alles wat maar nodig is hebben de vogels gekregen. Wat is er nu gebeurd? De vogels zijn vlot opgegroeid, prachtig uitgekleurd en dan meent men dat het allemaal niet zo nauw luistert. En inderdaad de eerste maanden is er niets van te merken, de vogels teren dan op hun reserve. Is deze opgebruikt dan takelen zij af en raken uit konditie. Juist tegen het broedseizoen als de vogels een optimale konditie moeten bezitten. Er worden dan wel alle mogelijke middelen gekocht om ze weer in konditie te brengen. De vogels knappen op, worden paarlustig, krijgen broedneigingen en er worden eieren gelegd. Als na 5 à 6 dagen broeden het legsel wordt geschouwd, blijkt het onbevruucht te zijn. Dan maar weer opnieuw beginnen en ja hoor, bevruchte eieren. Waarschijnlijk is dit te danken doordat de vogel nu wel in voortplantingskonditie is. Hadden we het hele jaar onze volledige aandacht aan de vogels geschonken, dan had mogelijk ook het eerste legsel bevrucht geweest. Het is echter niet zo, dat alleen de voeding oorzaak is van onbevruchte eieren. Het kán een oorzaak zijn. Vast staat als de voeding niet tot in de puntjes verzorgd is, dat het zich zal wreken in het broedseizoen.

Als de pop eenmaal zit te broeden, dan kunnen we geen veranderingen meer aanbrengen in het toekomstige nieuwe leven, waarvan de aanleg aanwezig is in de kiemcel. De voeding voor het embryo moet dan ook in het ei aanwezig zijn. Hebben we de vogels, zowel de pop, en in mindere mate de man, niet voldoende stoffen mee kunnen geven in het ei dan kan het embryo zich niet voldoende ontwikkelen.

Het gevolg van een tekort aan een bepaalde stof kan juist dat beetje zijn, wat nodig is om het jonge leven de kracht te geven om zich uit de eischaal te bevrijden.

Het „dood in dop” kan een gevolg zijn van degeneratie der ouderdieren. Man en poppen kunnen uiterlijk gezond lijken, maar eigenschappen dragen die storend werken op de ontwikkeling van de jonge vogel. Koude, afkoeling van de eieren, wordt nog aleens gezien als de veroorzaker van het afsterven van het embryo. Over het algemeen valt dit wel mee. In het begin van de broedperiode kan het fataal zijn als de pop lang van haar nest blijft. Zijn de eieren meer dan 9 dagen bebroed, dan kunnen de eieren zeker enkele uren buiten de broedtemperatuur. Er zijn gevallen bekend, dat een pop

vervolg op pagina 109

het lied van de waterslager

door M. v. Woezik
Bollende waterslag

Bollende waterslag is de tweede hoofdtoer van het waterslagerlied. Er is een tijd geweest dat hij gewaardeerd werd, gelijk met de klokkende waterslag, dus met een zelfde aantal punten. In de beginperiode van de cultuur van waterslagers waren er Belgen, die zich speciaal toelegden op bollende waterslag in hun stam en de klokkende waterslag verwaarloosden; terwijl anderen zich speciaal toelegden op het cultiveren van een prima klok.

Door deze separatie waren er destijds dan ook stammen met een bollende waterslag, die, wat betreft het muzikale effect, niet voor hun collega's met klokkende waterslag behoeften onder te doen. Door het invoeren van het keursysteem, waarop beide toeren werden vermeld, ging men trachten beide toeren in één vogel te kweken en dit gelukte, ofschoon de kwaliteit van een van de beide toeren wel wat achteruit ging.

In variatie werd het lied echter mooier en dat was een winstpunt. Nadien hebben de kwekers zich er steeds op toegelegd, om zowel klokkende als bollende waterslag in hun stam vast te leggen. Ik heb meerdere vogels mogen keuren, die beide vormen van waterslag in perfectie zongen. De laatste jaren is de bollende waterslag enigszins op de achtergrond geraakt. Er wordt soms beweerd dat de bollende waterslag een verlopen vorm is van klokkende waterslag. Dat dit een misvatting is bewijst het feit, dat er ook thans nog waterslagers zijn, die prima klokkende, maar daarnaast ook prima bollende waterslag in hun lied hebben.

De structuur van bollende waterslag is dan ook geheel anders dan die van de klokkende waterslag en lijkt meer op rollende waterslag dan op de klok. Heeft de klokkende waterslag in elke toongreep een grondtoon die van diep naar boven stijgt, de bollende waterslag heeft deze stijging in de grondtoon niet. Men zou kunnen zeggen dat de grondtoon in elke toongroep van de bollende waterslag bol staat, terwijl de grondtoon van de klok een holle buiging heeft. Het aan de klokkende waterslag identieke tongenspel is bij de bollende waterslag nauwelijks of in het geheel niet te horen. Ook het ritme, d.w.z. de snelheid waarmee de slagen worden gebracht is verschillend van de klok. De kortere grondtoon in elke toongreep van de bol bewerkstelligt, dat de toer als geheel in een sneller ritme wordt gezongen.

Tenslotte is er nog een belangrijk verschil met de klok, n.l. dat de toongrepen minder zijn afgezet. Horen wij bij de klok elke slag duidelijk onderbroken met goed hoorbare tussenruimte, bij de bol is deze tussenruimte veel kleiner. Ofschoon de bollende waterslag gerangschikt wordt onder de onderbroken toeren, is de ruimte tussen de slagen maar klein.

Bollende waterslag wordt gezongen met de medeklinkers l of bl en de klinkers o, oe en u. Vanzelfsprekend is de klinker u, in verband met zijn hogere toonligging, van minder waarde dan de oe.

De hoeveelheid water op de grondtoon speelt ook bij bollende waterslag een rol bij de waardebepaling van de toer.

Evenals bij klokkende waterslag komt het voor, dat ook bollende waterslag te weinig watereffect vertoont. Wij noemen dat een droge waterslag en door dit gebrek daalt de toer in waarde.

Overigens wordt de waarde van de bollende waterslag bepaald naar de normen als bij klokkende waterslag omschreven.

Voor een voldoende bollende waterslag worden 1 tot 3 punten toegekend, voor een goede 4 tot 6 punten en voor een zeer goede 7 tot 9 punten.

Rollende waterslag

Evenals klokkende en bollende waterslag bestaat ook de rollende waterslag uit afzonderlijke slagen. Het verschil met klok en bol is echter, dat de slagen in een sneller ritme gebracht worden en dat de tussenruimte tussen de toongrepen nog kleiner is dan bij de bol. Overigens lijkt de structuur van rollende waterslag veel op die van de bollende waterslag, aangezien de klinkers en de medeklinkers van de toongrepen dezelfde zijn, als die bij bollende waterslag omschreven. Naast de diepte van de grondtoon is ook het watereffect bij rollende waterslag van grote invloed op de waarde van de toer.

Bij het vaststellen of wij met rollende, dan wel met bollende waterslag te doen hebben, is derhalve, naast de lengte van de grondtoon, de snelheid waarmee de toongrepen elkaar opvolgen, bepalend voor het onderscheid.

Rollende waterslag kan evenals bol en klok in alle toonhoogten behalve de i worden gezongen.

Ook de rollende waterslag kan veel afwijkingen in vorm en toon hebben, waardoor de waarde vermindert. Hoog, vlak, droog, spattend en harde mede-

sel

De

klinkers, maken de toer minder muzikaal en doen de waarde ervan dalen, terwijl ook de klinker a in de grondtoon nadelig werkt op het klankeffect. Een voldoende rollende waterslag krijgt 1 tot 2 punten, een goede 3 tot 4 en een zeer goede 5 tot 6 punten.

Waterrol

Weliswaar vermeldt ons huidige keursysteem niet meer de benaming waterrol.

Door alle tijden van het bestaan van de waterslager is deze toer echter beschouwd als een vorm van waterslag, die het lied van de waterslager geen afbreuk doet, integendeel, het muzikale effect kan verhogen.

De waterrol is echter geen waterslag, omdat het geslagen karakter ontbreekt. Waterrol is een samengestelde roltoer en wordt ook genoemd in het keursysteem voor harzervogels, waar hij tot de hoofdtoeren wordt gerekend.

Een moeilijk te omschrijven toer, met een groot aantal medeklinkers, die de bekende harzerkeurmeester Schoonwater beschrijft als: w, g, d, l, r en b met daartussen het watereffect op de grondtoon. Met een rietje in het water kan men door blazen een waterrol nabootsen. De waterrol kan in alle toonhoogten, behalve de i worden gezongen. Veel voorkomend, ook bij de waterslager, zijn vlakke waterrollen met de grondtoon a en gedrukt door vele of te harde medeklinkers. Vanzelfsprekend heeft een dergelijke vorm geen waarde.

De goede waterrol is echter steeds door de Nederlandse en Belgische keurmeesters als rollende waterslag gewaardeerd. Of in de toekomst deze gedragslijn kan worden gevolgd, zal m.i. afhangen van een bespreking in C.O.M.-verband, aangezien het zeer belangrijk is, dat onze vogels in alle aangesloten landen op gelijke wijze worden beoordeeld.

vervolg van pagina 107

meer dan een nacht haar eieren niet verwarmde en dat deze toch normaal uitkwamen. Weliswaar een dag later. We moeten dan zeker niet te vlug zijn om bevruchte eieren weg te gooien.

Een andere oorzaak van dood in de dop kan zijn, dat de vochtigheidsgraad in de broedruimte te laag is. Het gebrek aan vocht zal optreden bij heel droog warm weer of bij het gebruik van verwarming. Dan is het zeker belangrijk dat de atmosfeer niet te droog wordt.

Een dag voor het uitkomen, de eieren besprenkelen met water kan heel heilzaam zijn. Niet enkele druppels, maak ze maar flink nat. Nog beter is het om de pop in de broedkooi badgelegenheid te geven. Het kan absoluut geen kwaad als de pop drijfnat plaats neemt op haar eieren, integendeel het is prima, de jonge vogel kan zich daardoor gemakkelijker uit de eischaal bevrijden.

Een van de grootste boosdoeners, die het embryo doet afsterven, is gebrek aan zuurstof. Kanarifokkers, vooral in de grote steden, plegen gewoonlijk de broederij vroeg aan te vangen. Gebruikmakend van verlichting en verwarming vervroegen zij het broedseizoen. Bij gebruik van verwarming, vooral gas en olieverwarming, dient u zeer zeker te zorgen voor beluchting en ontluuchting. Dus ruim voldoende aan en afvoer van frisse lucht. Het minste zuurstofgebrek kan funest zijn voor de ontwikkeling van het jong. Of een dood jong in de dop al of niet te wijten is aan zuurstofgebrek is wel vast te stellen. Namelijk, een door zuurstofgebrek afgestorven jong heeft een wit bobbeltje, plekje op de achterschedel. 't Is maar een weet.

De volgende maand zal ik u nog iets meer vertellen over het wel en wee in de broederij.

wil italië wel?

De voor honderd procent te veroordelen vogelmoord in Italië lijkt zo langzamerhand naast een zeer ernstig biologisch probleem, ook in de politieke wereld een veelbesproken feit te worden.

Geheel Europa was zich van de ernst van deze zaak bewust, tot er in december 1975 een artikel op zowat alle voorpagina's van Europese dagbladen verscheen. In dat artikel werd verteld dat de Senaat in Italië een jachtwetsontwerp had aangenomen, waarin bepaald werd dat er geen vogels meer zouden mogen worden gejaagd. Vreugdekreten deden de lucht trillen doch ten onrechte. Het is namelijk al de veertiende maal sinds de tweede wereldoorlog dat een dergelijk wetsontwerp door de Italiaanse Senaat is aangenomen. Het Parlement verwierp het evenzovele keren.

Ook in enkele kranten heb ik de volgende oratorische vraag al gesteld: Wil Italië wel dat de vogelmoord wordt stopgezet?

Nog altijd worden er jaarlijks in het land van Po en Nero tussen de 250- en 400.000.000 weerloze vogelslachten gemaakt.

Wanneer Italië van een nieuwe regering voorzien wordt, wordt het wetsontwerp naar alle waarschijnlijkheid weer op de grote hoop gegooid. Dan duurt het nog jaren eer de diverse actiegroepen, stichtingen, vogelbeschermers etc. ook maar een schijntje van kans hebben de wedloop met het Italiaanse Parlement te winnen. Maar we hebben niet zolang meer, de tijd dringt!! U, vogelliefhebbers/beschermers, spreekt dat meer aan dan wie dan ook. Help nu de stichting Mondiaal Alternatief. Steun deze stichting in alle opzichten. Om met een bekend televisieprogramma te spreken: Het is nu alles of niets!

Bestrijd de vogelmoord massaal. Al was het maar uit zelfbehoud.

Stichting Mondiaal Alternatief
De Ruyterstraat 94, Zandvoort
Giro 3141400

de leeftijd van onze kweekkanaries

door W. de Bel

In verschillende boeken en tijdschriften, waarin het kweken van vogels beschreven wordt, lezen we steeds hoe oud een pop moet zijn, om er mee te gaan kweken. Om een vogel te noemen, de kanarie, deze moet een leeftijd hebben van ongeveer 11 maanden. Dat is dan een vogel, die bij ons in een „kunstmatige natuur” is geboren, opgroeit en leeft. In het bijzonder wil ik de aandacht vestigen op de „kunstmatige natuur”.

In de vrije natuur is leeftijd geen probleem. Want als daar een pop niet oud genoeg is en niet in goede „broedconditie” en er toch jongen worden geboren, dan zijn deze jongen met de moeder ten dode opgeschreven. De vitaliteit van de pop is beneden peil en zij zal door de natuur zelve (weersomstandigheden, regen of koude, of door roofdieren, of omdat zij haar voedsel in het geheel niet of niet voldoende kan vinden) worden vernietigd.

Naar menselijke rede zouden we kunnen zeggen „zij zal zich er wel voor wachten om te vroeg te beginnen met broeden enz.”. Te vroeg betekent ook te weinig bescherming voor het nest. Iedereen kan het zien en dat willen de meeste vogels niet, want ze verbergen hun nesten meestal goed.

Te vroeg betekent ook meestal te koud. De pop zal ook het nest wel eens moeten kunnen verlaten om voedsel te zoeken. De eitjes of de jongen koelen dan te veel af, en we weten wat dat betekent. In de kunstmatige natuur die wij voor onze vogels hebben gemaakt, hetzij in een kooi hetzij in de volière, zijn deze problemen er niet of in mindere

mate. De minder aangename weersomstandigheden hebben we uitgebannen, roofdieren houden we niet, het voer is altijd binnen het bereik van onze vogels en het is in voldoende mate aanwezig.

Het gevolg van dit alles is dat een vogel die wij houden wel genegen is om eerder te beginnen met het maken van een nest, het leggen van eieren enz. dan in de vrije natuur.

Soms zijn er al eitjes voordat een nest is gemaakt, hoewel dat in de vrije natuur ook wel voorkomt.

Dan komt er een heel ander probleem om de hoek kijken en wel de „lichamelijke volgroeidheid”. Is onze vogel al zo volgroeid dat ze in staat is om eieren te produceren; zijn haar lichaamsorganen volgroeid? Zijn de verschillende organen, die voor het produkt = bevrucht ei = moeten zorgen, voldoende op elkaar ingespeeld? Heel vaak zien we dat er dan legsels komen van één of twee eitjes.

Een volgend punt is dat deze eitjes heel vaak nog onbevrucht zijn ook. Of er is wel een voltallig legsel (4 of 5 eieren) maar er zijn er maar enkele bevrucht. Het wel of niet bevrucht zijn van de eieren is niet altijd alleen de schuld van de pop. De man kan ook de oorzaak zijn. Daarover straks nog iets.

Was dit over de lichamelijke rijpheid. Hoe staat het met de „geestelijke rijpheid”. Wat weten wij van dierenpsychologie? Zijn wij met onze menselijke begrippen in staat om dat te doorgronden? Een ieder die met dieren omgaat weet sterke staaltjes te vertellen over de „rede” van een dier. Dit is geen menselijk verstand maar een dierenverstand.

Het horen als wij praten, het „begrijpen” als wij wat vragen en de afhankelijkheid van het dier.

Het ons terugkennen na een kortere of langere tijd. Een hekel hebben aan bepaalde personen of dingen. Heeft dit alles te maken met de leeftijd van onze kweekpoppen, hoe is het nu gesteld met de leeftijd van onze kweekmannen?

De meeste boeken zwijgen daarover.

Dat (soms) het meeste en voornaamste werk, vooral bij kanaries, door de pop wordt gedaan weten we allemaal. Maar dat neemt niet weg dat de bevruchting door de man moet geschieden. Als er vroeger bij de mensen geen kinderen kwamen, terwijl men dat toch graag wilde, dan kreeg meestal de vrouw de schuld. Zo is het ook met onze poppen. Veelal is het een „rotpop” die het vertikt om bevruchte eieren te leveren. Dat de schuld ook bij de man kan liggen behoren we ook te weten. Onbevruchte eitjes, of de vrucht zo zwak dat het al sterft in het ei.

Als dat zich nu voordoet wat kunnen we daaraan doen? Voor een kweker met meerdere stellen kweekvogels is dat eenvoudiger dan wanneer we kweken met een enkel stel vogels.

We kunnen dat koppel breken dat wil zeggen geeft de pop een andere man of de man een andere pop. Hierbij moeten we niet uit het oog verliezen het doel van ons kweken.

Een tweede mogelijkheid is om nog eens een keer te proberen, met hetzelfde stel te kweken. Nu dat „proberen” dat breekt meestal zuur op. Want er gaat weer een maand om te kweken voorbij eer dat we weten of het zal lukken. Groot is de kans dat we dan weer een tegenvaller moeten incasseren.

Als we een stel vogels hebben die goed zijn en de kweekomstandigheden zijn normaal dan moeten we

De
Bel

kunnen rekenen op een redelijk resultaat. Tenzij we willen experimenteren.

In verband met dat experimenteren en het uitproberen van kweekvogels geef ik u hier de aantekeningen uit mijn kweekboek.

1. Nummer 10/69 (moeder) en 14/71 (zoon)
28-12-71 3 eieren, 10-01-72 3 jongen
17-01-72 ringen nr 1, 2 en 3.

Het gehele legsel bevrucht.

De moeder is overjarig en de man geboren op 24-3-71, dus 9 maanden oud.

2. Nummer 10/69 (nicht) en 42/71 (neef)
08-02-72 1 ei, 12-02-72 5 eitjes.
24-02-72 3 jongen en 2 eitjes onbevrucht.
29-02-72 ringen nr 17, 18 en 19.
De moeder overjarig en de man geboren op 11-06-71, dus 8 maanden oud.
3. Nummer 6/71 (pop) en 42/71 (man) beiden van één vader doch van verschillende moeders.
28-12-71 1 ei, 01-01-72 5 eitjes.
12-01-72 2 jongen en 3 eitjes onbevrucht.
Aantekening uit het kweekboek: MAN TE JONG!
18-01-72 ringen nr 8 en 9.
Pop nr 6/71 geboren op 17-02-71, dus 10½ maand oud. De man 42/71 geboren op 11-06-71, dus 6½ maand oud. (De pop zou ook te jong kunnen zijn.)
4. Nummer 16/69 (nicht) en 15/71 (neef).
28-12-71 1 ei, 31-12-71 4 eitjes.
13-01-72 4 jongen.
18-01-72 ringen nr 4, 5, 6 en 7.
Het gehele legsel bevrucht.
De pop overjarig (zus van 10/69) en de man geboren op 24-03-71, dus 9 maanden oud.
5. Nummer 16/69 (moeder) en 19/71 (zoon).
13-02-72 4 eitjes, 27-02-72 4 jongen.
Het gehele legsel bevrucht.
04-03-73 ringen nr 20, 21, 22 en 23.
De pop overjarig en de man geboren op 24-03-71, dus 10½ maand oud.

Buiten dit bestek moet ik nog vermelden dat:

- a. de pop 10/69 in 1970 7 jongen, in 1971 10 jongen en in 1972 13 jongen heeft groot gebracht;
- b. de pop 16/69 in 1970 13 jongen, in 1971 15 jongen en in 1972 17 jongen heeft groot gebracht.

Deze twee popjes had ik gekocht voor f 10,—.

Uit het vorenstaande blijkt dat kweken uit overjarige poppen beter gaat dan uit de jonge poppen. Wat de leeftijden betreft alles goed en wel, maar één vraag blijft nog open en wel deze: In hoeverre is de „grote” rui van invloed op de geslachtsontwikkeling van de man?

Uit het geschrevene blijkt dat alle mannen geboren zijn vóór juli, daarna hebben geruid. Vraag: Zal een man geboren in december het volgende jaar in juni/juli in staat zijn op een pop te bevruchten? (zie geval 3).

Het is zeer te betwijfelen. Als we een vergelijk trekken met de zang van de man, dan zien en horen we dat de mannen pas na de grote rui goed gaan zingen.

Vóór de rui is de zang, ook al is de man vroeg geboren, beduidend minder dan na de rui.

Een heel ander probleem is het accepteren van elkaar. Vaak zien we dat man en pop een leven leiden als kat en hond. Of de leeftijd hier ook een

rol in speelt? Wie zal het zeggen. Het volgende speelde zich af in mijn broedkooien. Op een kamer van 2½ m breed staan aan weerszijden 6 broedkooien opgesteld. De kooien staan precies tegenover elkaar. Verder is er aan iedere zijde een grote babyvlucht voor de pas uitgevlogen jongen. In de broedkooien meestal 12 poppen en 4 mannen.

In verband met het experimenteren en het kweken in familieverband, had ik elke ronde aan de poppen een andere man toebedacht.

Er werd in één kleur gekweekt.

Het resultaat was in één bepaald jaar:

112 jongen uitgevlogen;

8 jongen dood waarvan 1 zich dood gevlogen;

1 jong verdronken;

3 jongen, een heel nest, ziek en daarom doodgemaakt;

3 jongen, het 5e of 6e uit één nest, doodgemaakt;

39 onbevruchte eitjes en 3 jongen dood in het ei.

Bij de onbevruchte eieren waren 2 nesten met 5 eitjes onbevrucht, voor de rest was het 1 of 2 eitjes uit een nest wat niet bevrucht was.

Het kweken geschiedde in een kamer die door centrale verwarming werd verwarmd.

Nu de waarneming:

Een pop die al een nest met jongen had grootgebracht, was aan de beurt voor de volgende ronde met haar „tweede” man.

De pop was al druk bezig met haar nest toen 's avonds de man erbij werd gelaten. Vechten. De man weggehaald en de volgende avond weer bij de pop gedaan. Hetzelfde liedje, vechten. Dit hebben ze 4 avonden volgehouden. Vechten. De 5e avond een andere man gepakt en die er bij gestopt. De pop nam de bekende houding aan en de paring kwam tot stand, voor dat de man ook maar één toon had gefloten.

Ook de „liefdeswegen” van een vogel zijn wonderlijk. Meestal missen we dat om de doodeenvoudige reden dat we daar geen tijd voor hebben. Als we ons wat meer tijd zouden gunnen voor onze liefhebberij en vooral het maken van aantekeningen van onze waarnemingen, dan kunnen we ook van de dieren nog wat leren.

De conclusie uit dit verhaal is:

1. dat de vogels, en zeker de poppen, oud genoeg moeten zijn om er mee te gaan kweken, willen we een gunstig resultaat bereiken;
2. dat de vogels in de bestdenkbare conditie moeten zijn en blijven als we gaan kweken;
3. dat het met overjarige poppen (kanaries) beter kweken is dan met jonge poppen;
4. dat het heel goed mogelijk is om 3 of 4 „ronden” te kweken in één seizoen, mits de „broedperiode” (december tot en met juni) maar lang genoeg is;
5. dat bij een goede verzorging het ook mogelijk is om meerdere jaren achtereenvolgend met eenzelfde pop te kweken;
6. dat de pop niet elke man „neemt” die wij haar hebben toebedacht;
7. dat het maken van aantekeningen WEL zijn nut heeft en zelfs noodzakelijk is, wanneer we met de jongen verder gaan kweken;
8. dat het kweken in familieverbandschap goed mogelijk is, maar onder voorwaarde zoals genoemd in punt 2.

de invloed van de voeding van de moedervogel op de broeduitkomsten

(1)

Ing. J. P. Holsheimer

Voor goede broeduitkomsten bij het natuurlijk of kunstmatig broeden moeten we verzekerd zijn dat de moedervogel bepaalde hoeveelheden van de verschillende voedingsstoffen met de voeding opneemt. Een gedeelte hiervan zal op de broedeieren worden overgedragen. Wanneer het voer een onvolledige samenstelling heeft zijn de meest karakteristieke afwijkingen bij de broedeieren het voorkomen van meer abnormale liggingen van de embryo's, terwijl de groei ook trager kan zijn. Dit zal uiteindelijk een vroegtijdige dood van het embryo veroorzaken.

Bij een legsel van meer dan één ei worden de eieren elke dag of met ruimere tussenpozen gelegd. De moedervogel moet daarom de benodigde voedingsstoffen voor opbouw van het ei ook zeer regelmatig met de voeding opnemen. In de praktijk betekent dit dat het voedingsarme zaadmengsel aangevuld moet worden met een zachtvoer, welke de vogel al geruime tijd vóór het eigenlijke broedproces moet krijgen aangeboden en waar ze elke dag een bepaalde hoeveelheid van opneemt.

Van de vier vetoplosbare vitamines is bekend dat zij in het lichaam van de oudervogel kunnen worden opgeslagen. Wanneer het lichaam hieraan behoefte heeft, bv. voor overdracht van deze vitamines naar de broedeieren, kan uit deze lichaamsreserves geput worden. Van de tien wateroplosbare vitamines is bekend dat zij na opname door de vogel vrij snel in het lichaam worden aangewend en dat het restant via de mest wordt uitgescheiden. Er vindt in het lichaam dus geen opslag plaats van wateroplosbare vitamines. In de praktijk betekent dat, dat de vogel zeer regelmatig, dus liefst elke dag, deze wateroplosbare vitamines moeten worden aangeboden. Het zachtvoer leent zich hier weer uitstekend voor.

Alvorens de afzonderlijke vitamines te bespreken zal eerst een kort overzicht worden gegeven wat de oorzaken kunnen zijn van een tekort aan vitamines in het broedei.

Een tekort aan vitamines kan een primaire of secundaire oorzaak hebben. Als **primaire oorzaken** kunnen genoemd worden:

1. Er is een absoluut tekort aan vitamines in het voer. Bij opname door de vogel van zijn dagelijkse portie voer krijgt hij te weinig vitamines binnen. De oorzaak hiervan kan een eenzijdig of onjuist samengesteld voeder zijn.
2. Er worden door het moederdier te weinig vitamines op het broedei overgedragen. Dit wordt het carry-over effect genoemd. Tijdens de ontwikkeling van het embryo zal er op een gegeven moment een tekort aan bepaalde vitamines ontstaan, waarvan embryosterfte het gevolg is.

Secundaire oorzaken van een tekort aan vitamines in het broedei zijn:

1. De moedervogel neemt minder vitamines op dan gewenst is omdat zij minder voedsel opneemt. Verminderde voederopname kan worden veroorzaakt door:
  - a. er wordt te weinig voedsel aangeboden.
  - b. de vogel kan het hem aangeboden voedsel niet in voldoende hoeveelheid opnemen omdat agressieve vogels hem telkens bij de voederbak verjagen omdat de voederbak op een moeilijk bereikbare plaats is neergezet.
  - c. de vogel is ziek en niet in staat of bereid zijn dagrantsoen voedsel op te nemen. Stressomstandigheden vallen hier eveneens onder.
  - d. een deel van het voedsel is onsmakelijk voor de vogel bv. ranzig zachtvoer e.d.
2. Door het aanwezige anti-biotica in het zachtvoer vindt er een verstoring plaats van de bacteriële darmflora, waardoor de aanmaak van bepaalde B-vitamines wordt vertraagd of verhinderd.
3. Er bevinden zich antivitaminen in het voer waardoor er minder vitamines door de darm van de vogel in het bloed kunnen worden opgenomen.
4. De in het voer aanwezige vitamines worden vernietigd doordat het voer onjuist wordt bewaard, te veel vet bevat, geen anti-oxydanten bevat of onjuist is samengesteld.
5. De vitamines zijn niet homogeen in het voer verdeeld.

blauwvleugelparkiet

Neophema chrysostoma

Elegantparkiet

tekst: Cees van Berkel
foto's: Horst Müller

Zo op het eerste gezicht doet de Blauwvleugelparkiet sterk aan de Elegantparkiet denken. Niettemin zijn er toch wel enige verschillen en om u die wat duidelijker te tonen, hebben we van beide soorten een kleurafbeelding hierbij opgenomen.

Bekijkt u ze maar eens goed en u ziet dan dat de blauwe voorhoofdsband van de blauwvleugel eenkleurig, smaller en korter is, lopend van oog tot oog; dat de onderbuik en de onderstaartdekveren meer groener zijn en de goudgele kleur missen en dat de vleugels aanmerkelijk bredere en donkerder ultramarijnblauwe „spiegels" hebben.

Ook wat de grootte betreft is er een, zij het gering, verschil; de blauwvleugel meet ongeveer 23 cm en de elegant ongeveer 25 cm.

In uiterlijk doen de blauwvleugels wat grover aan. Hun kop en nek zijn voller, waardoor ze een meer gedrongener en forser voorkomen hebben.

Verskil tussen man en pop is redelijk waar te nemen. De pop heeft een nog smallere voorhoofdsband en mist op de kop nagenoeg het goudgele-gevederte; haar onderdelen zijn sterk met dof groen gevlekt en zij mist een oranjeachtige vlek tussen de benen welke bij de meeste, veelal oudere, mannelijke exemplaren wél voorkomt. Als voornaamste geslachtskenmerk kunnen we afgaan op de slag-

pennen welke van de man zwart en van de pop bruin zijn.

Blauwvleugelparkieten komen voor in Nieuw Zuid Wales, Victoria, zuidelijk Zuid Australië, King eiland en Tasmanië. Vooral in Tasmanië schijnt hun aantal enorm te zijn toegenomen.

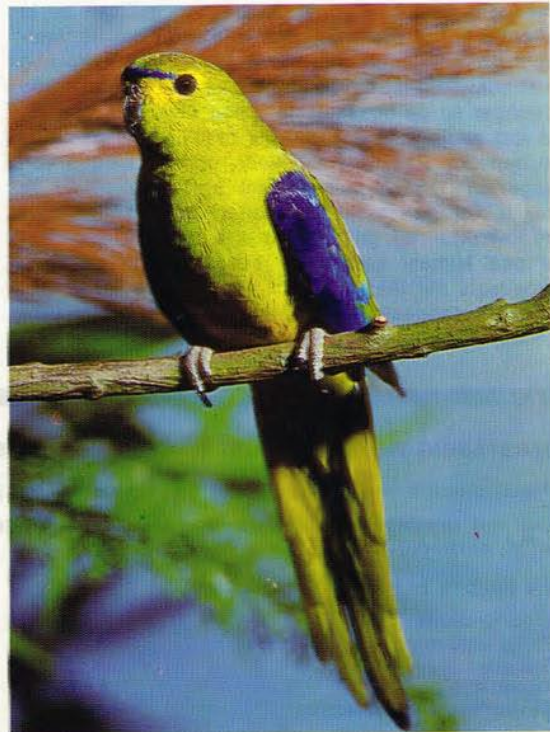
Ze weten zich in diverse biotopen te handhaven; van dichte gesloten wouden, open enorm grote gras-Hun voedsel bestaat uit halfrijpe en rijpe graszaden, zaden en vruchten van tuinplanten, granen, fruit en waarschijnlijk ook wel insecten en spinachtigen.

Evenals de elegantparkieten, zoeken ze hun voedsel voornamelijk op de grond en in dichte lage struiken. Daarbij vormt de groene kleur van hun gevederte een uitstekende camouflage en zijn ze erg moeilijk te ontdekken.

Ze nestelen op vrij grote hoogten, 6 tot 25 m en hoger, in holten van bomen en dikke zijtakken. Eenmaal betrokken holten kunnen meerdere jaren achtereen door dezelfde paartjes worden gebruikt. Zo'n holte wordt dan wel steeds, bij de ingebruikvlakten en weidegebieden tot moerassen.

name, grondig door ze schoongemaakt. De diepte van de holte varieert van 30 tot 50 cm.

Op een laagje houtmoolm worden 4 tot 6 witte eieren gelegd die door de pop worden bebroed. Ze zit dan erg vast en ze verlaat onder normale omstandigheden slechts enkele malen het nest om zich te ontlasten en zich door haar man te laten voeren.

Blauwvleugelparkiet

ysel

De

In de meeste gevallen doet zij dit pas wanneer de man, die zich altijd wel in de nabije omgeving van het nest ophoudt, haar roept.

De broedtijd valt in de zuidelijke zomerperiode, van oktober tot januari. Buiten die tijd leven ze in grote groepen. Zelfs tijdens de broedperiode kan het wel gebeuren dat ze samen in groepjes van zo'n 20 stuks optrekken en dat er verschillende paartjes op erg korte afstand van elkaar nestelen. Het zijn best sociaalvoelende vogels die het ook best vinden wanneer in hun groep zich andere parkietsoorten, zoals rosella's en swiftparkieten, mengen.

Al heel lang is van de blauwvleugelparkieten bekend dat het uitstekende volièrevogels zijn. De eerste import dateert van ongeveer 1874. Toch zijn er thans nogal wat neophemasoorten die bij de vogel-liefhebbers heel wat algemener zijn. Blauwvleugels worden tot op heden relatief weinig gehouden.

Op ons verzoek stuurde de heer P. van Veen, De Gast 33a in Zuidhorn, ons een aantal gegevens over zijn succesvolle kweek met deze soort.

Zijn vogels waren ondergebracht in een vlucht van 5 m lang, 1 m breed en 2 m hoog. Als nestgelegenheid hadden ze de beschikking over ronde berkenhouten blokken met een diameter van 15 cm, 40 cm hoog en een invlieggat van 4,5 cm doorsnee. Op de bodem een laag houtspaanders.

De 4 eieren kwamen na ongeveer 20 dagen broeden uit en de jongen werden door beide ouders gevoed. Na 30 dagen vlogen ze uit en 21 dagen later waren ze zelfstandig.

De heer Van Veen verstrekt aan zijn vogels gemengd parkietenzaad met zonnepitten en trosgierst. Tijdens de broedtijd aangevuld met onkruidzaden, geweekt brood met wat gistocal en eivoer.

Wanneer de jonge vogels uitvliegen, gelijken ze in uiterlijk op de pop, met dien verstande dat de voorhoofdsband slechts flauw is te zien, soms zelfs nog niet aanwezig is; dat het blauw aan de vleugels nog geringer en de lichaamskleur nog bleker is.

In dat stadium is het dikwijls moeilijk het geslacht te bepalen. Pas op volle kleur, op een leeftijd van ongeveer 1 jaar, valt er met enige zekerheid te sexen. Op die leeftijd kan men ze ook inzetten voor de kweek, in elk geval zeker niet eerder.

In ons klimaat komen de blauwvleugels tot twee broedsels per jaar.

In onze standaard voor de Neophema's, wordt vanzelfsprekend ook de blauwvleugel omschreven. Over

eventuele mutanten praten is waarschijnlijk nog te vroeg, daarvoor worden er nog te weinig gekweekt. Niettemin mogen we wel veronderstellen dat deze, evenals bij de elegantparkieten, wel te verwachten en van een nagenoeg gelijke verschijningsvorm zullen zijn.

Tenslotte nog een enkel woord over het kweken van bastaarden met de blauwvleugels. Mag ik het kort af doen met u dringend te verzoeken daaraan NIET te beginnen? We zijn alleen maar gebaat bij homozygote-FOKZUIVERE vogels.

ONZE EXCUSES

Door een misverstand van onze lithograaf is er helaas op pagina 53 van de vorige editie een verkeerde kleurfoto geplaatst. Op die foto ziet u een kleurslag van de agapornis roseicollis en niet Cornelia's edelpapegaai. Jammer, maar er valt niets anders te doen dan u onze verontschuldiging aan te bieden.

NIEUWE AFDELINGEN

Als nieuwe afdelingen mogen we begroeten: W 28, Winschoten 2 in district Groningen, B 24, Bakel in district Noord-Brabant en T 19, Texel, in district Noord-Holland.

Wij wensen ze enorm veel succes en hopen tevens dat zij zich spoedig bij ons thuis voelen.

Opgeheven is afdeling T 1, Tilburg.

CONTRIBUTIE

Nog zo'n 14 dagen en het is weer 5 april, de uiterste datum waarop u, als afdelingspenningmeester, de bondscontributie aan het bondsbureau dient over te maken. Wij vragen graag uw aandacht daarvoor en verzoeken u met klem om toch vooral tijdig aan uw verplichtingen te voldoen. Dit bespaart ons erg veel werk en dus ook veel geld; uw geld dat veel beter besteed kan worden dan aan porto- en andere kosten voor „aanmaningen”.

JAARVERSLAG NBvV 1975

Inmiddels zal uw afdelingssecretaris het jaarverslag 1975, alsmede de beschrijvingsbrief voor de algemene vergadering 1976 al wel hebben ontvangen. Deze algemene vergadering zal op zaterdag 22 mei a.s. te Utrecht worden gehouden. Op 7 of 8 mei is er in uw district de algemene vergadering en daarvoor vragen wij uw bijzondere aandacht.

VERSTANDIG EN DOELBEWUST KWEKEN VRAAGT EEN GOEDE KWEKADMINISTRATIE

Maak gebruik van onze speciale **kweekkaarten**. Per 25 stuks slechts f 5,—.

Ook het regelmatig raadplegen van de **standaardeisen** is, zowel bij de selectie als bij de kweek, kortom altijd, bijzonder waardevol.

We hebben ze voor:

Kleurkanaries	f 6,50	Agaporniden	f 7,50
Postuurkanaries	f 20,—	Japanse Meeuwen	f 17,50
Grasparkieten	f 15,—	Zebravinken	f 4,—
Neophema's	f 6,—	Gouldamadines	f 12,50
Beknopte erfelijkheidsleer	f 6,50	Duiven en Kwartels	f 5,—

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, en onder vermelding van het gewenste alsmede naam, adres en woonplaats.

de volière van de maand

H. Hermkens, Rozenhof 9 in Velden, is de bezitter van deze fraaie volière. Of moeten we Vogelbungalow zeggen, want het ziet er beslist erg mooi uit. Het bouwwerk is opgetrokken van hout, is 7 m lang, 3 m breed en 2,80 m hoog. Het geheel is dubbelwandig, ook dubbele ramen en goed geïsoleerd. Tweederde van het afgebeelde bouwwerk is ingericht als kweekruimte, het resterende gedeelte is nachtverblijf grenzend tegen de buitenvolière. Het zal u duidelijk zijn dat een dergelijk bouwsel op een goede fundering rust. Omdat de aanvraag voor de bouwvergunning langs officiële ambtelijke wegen moest geschieden, duurde de afgifte van die vergunning vrij lang. Uiteindelijk is Hermkens, via een architect, gemeentebestuur, welstandscommissie en gedeputeerde staten in Maastricht, gekomen waar hij wezen wilde. Zijn vogelhuis is bevolkt met voornamelijk kanaries, maar ook enkele bourksparkieten, kwartels, duifjes en witborstrallen. Wij wensen hem er erg veel plezier mee en grote aantallen jonge vogels.

In Bergschenhoek, aan de Ds. van Couwenhovelaan 22, woont ons jeugdlid Arjan van der Hoek. Samen met zijn vader bouwde hij in de tuin achter de woning een 3 m lange, 1 m brede en 1,80 m hoge volière. De beplanting in en om deze volière kreeg extra aandacht en er ontstond een prettig en goed verblijf voor enkele turquoise- en valparkieten en een aantal Japanse meeuwtjes. In het aangrenzende nachtverblijf is verlichting en verwarming aangelegd. Het geraamte is van stevige houten balkjes aangebracht tegen een van steen opgetrokken muurtje. Arjan schrijft erg veel plezier van zijn vogels te hebben. Dat geloven we dan ook direct, we hebben dat zelf ook. Nog veel succes beste vriend.

Vervolgens gaat de reis naar Zeeuws Vlaanderen, tegen de Belgische grens. Willy Goossens, Reijn-aertstraat 29 te Nieuw Namen stuurde ons deze derde foto en uit zijn brief bleek wel dat hij erg trots is op zijn volière. Met recht, want hij mag er zijn. Niet alleen wat betreft de afmetingen, 20 m lang, 5 m diep en 2,25 m hoog is geen kleintje, maar ook wat betreft de indeling. In het eerste dichte gedeelte is een ruime kweekkamer ingericht speciaal voor kanaries. Ruim 120 jonge kanaries zagen in 1975 daarin het levenslicht. Daarnaast is er een dichte ruimte uitsluitend bestemd voor jonge vogels en daartussen zijn 11 buitenvluchten gebouwd waarin bastaarden worden gekweekt, paarsgewijs apart. Deze vluchtjes zijn, alhoewel dat op de foto niet zo goed uitkomt, rijkelijk beplant. Achter de rennen is een lange gang vanwaaruit Goossens de vluchten kan binnenkomen en ook ongestoord vandaaruit zijn vogels kan observeren. In 1975 kweekte hij ruim 20 fraaie bastaarden. Het gehele bouwwerk is opgetrokken van houten delen en bevestigd op een van steen gemetselde fundering. De binnenvluchten zijn voorzien van openslaande ramen waardoor niet alleen een goede temperatuursbeheersing wordt bewerkstelligd maar ook een juiste frisse lucht toevoer. Vooral dat laatste is in de kweekruimte van groot belang. Allee, bedankt Willy en nog veel succes.

kuiftimalies

door A. J. Mobbs

Kuiftimalies (Yuhina- en Ixulus-soorten) zijn eerder onopvallend gekleurde vogeltjes; nochtans zijn ze zeer geliefd door de vogelliefhebbers omwille van hun charmant gedrag en voorkomen. De enige soort die echter met enige regelmaat wordt ingevoerd, is de zwartkinkuiftimalie (*Yuhina nigrimentum*). Ongeveer 11 tot 12 cm lang, is deze yuhina-soort overwegend grijs gekleurd, iets bleker aan de onderzijde die wat lichtbruin vertoont; de bovenzijde is donkerder met een olijfbuine waas eroverheen. De keel is wit, terwijl de kin en een goed ontwikkeld kuifje zwart zijn. De kuifveertjes zijn afgezoomd met grijs. De snavel is lichtjes gebogen; de bovensnavel is zwart en de ondersnavel rood. De geslachten zijn moeilijk uit elkaar te halen; het popje heeft echter meestal een iets kleinere kuif en gedraagt zich minder kwiek dan het mannetje.

Alhoewel men deze soort in een kistkooi kan onderbrengen, blijken ze dan wel neiging te vertonen om aan veertje-pluk te doen; iets wat ze in een volière of een binnenvolière wel niet zo vlug zullen beginnen. 's Winters moeten ze wel kunnen beschikken over een verwarmde binnenvolière, of in huis worden genomen.

Het menu voor dit soort vogeltjes bestaat uit een goed universeelvoer, vruchten, o.a. peren, appels, druiven, enz., fijngesneden maden (die ze erg graag mogen) en zoveel insecten als maar mogelijk is. Fruitvliegjes worden ontzettend graag gelust, maar de kweekpotten moeten worden afgedekt, omdat ze wel eens ziek willen worden nadat ze tussen het rottend fruit hebben zitten pikken. Als versnapering, kan men ook zo nu en dan eens cake gesopt in nectar of honingwater geven. Alhoewel zwartkinkuiftimalies nu niet precies als nectareters worden beschouwd, heb ik ze altijd nectar voorgezet, en ik heb ondervonden dat ze het veel beter doen als ze er voortdurend over kunnen beschikken.

Ik heb al gezegd dat zwartkinkuiftimalies soms

veertje-pluk spelen. Indien een paartje in een kistkooi wordt ondergebracht, kan het mannetje zo „gefrustreerd” raken, dat hij z'n popje ernstig gaat verwonden of zelfs ombrengt. Dit is nog een reden temeer opdat men deze kleine vogeltjes beter in een volière onderbrengt. Zwartkinkuiftimalies kan men bij andere vogelsoorten van ongeveer dezelfde grootte onderbrengen, zowel bij zaad- als zachtvoerende soorten. Slechts nauwverwante soorten worden niet geduld, en vechtpartijen kunnen dan regel worden.

De zwartkinkuiftimalie werd voor de eerste maal — in Engeland dan — gekweekt door T. Shute (Swindon), in 1964. Z'n paartje maakte een nest in een buis van opgerold volièregaas; alleen kokosvezeltjes werden gebruikt. In een eerste ronde kwamen er 4 eitjes; eentje was onbevruucht maar de overige kwamen uit na ongeveer 13 dagen broeden. Eerst wilden de oudervogels alleen spinnen en bladluizen voeren. Later voerden ze ook het normale voer. Na het uitvliegen van deze jongen, na ongeveer 10 dagen, verschenen er opnieuw 4 eitjes in het nest, die allemaal bevrucht bleken te zijn. De jongen uit de tweede ronde verlieten het nest zonder ongelukken.

Mannetjes van de zwartkinkuiftimalie hebben een eigenaardige balts: ze „schuifelen” langs een zitstok met neergestreken kuif, afhangende trillende vleugels, staartveren gespreid en flankveren opgezet. Terwijl dit gebeurt laat het mannetje een sissend geluid horen. Soms zit een mannetje naast z'n popje te zingen, en bij de laatste lang aangehouden noot spreidt hij de vleugel- en staartveren en gaat dan op- en neerbuigen voor het popje.

Nauwverwant aan de Yuhina-soorten, zijn de Ixulus-soorten. Soms wordt bv. de geelnekkuiftimalie (*Ixulus flavicollis*), zelfs aangeduid met de wetenschappelijke naam *Yuhina flavicollis*. Ixulussen zijn uiterst levendige vogeltjes, iets groter dan de zwartkinkuiftimalies. De volle kuif is donkerbruin en de nek bruingeel. Ze hebben een witte ring om het oog, witte wangen en keel, en een zwart baardstreepje.

Zwartkinkuiftimalie (*Yuhina nigrimentum*; m.)

De bovenzijde is hoofdzakelijk olijfbruin, de onderzijde is witachtig.

Het menu voor deze vogeltjes is ongeveer hetzelfde als voor de Yuhina-soorten. Ze gaan ook nooit veertje-pluk spelen zoals hun aanverwanten. En alhoewel ze voortdurend in beweging zijn, kunnen ze het best stellen in een kooi. Natuurlijk voelen ze zich beter in een grote voliëre. Ixulus-soorten

zijn erg moeilijk te sexen; en een paartje hebben als men zich slechts twee stuks aanschaf is puur geluk. Deze vogeltjes zijn nooit agressief, en ik heb ze zelfs samengehad met kolibries, en honingvogels. Een paartje in broedconditie moet zoals altijd, nauwlettend gevolgd worden om te zien of ze niet agressief gaan worden.

---

zwartkopkernbijter

Tekst: M. de Jong
Foto: H. Schrempf

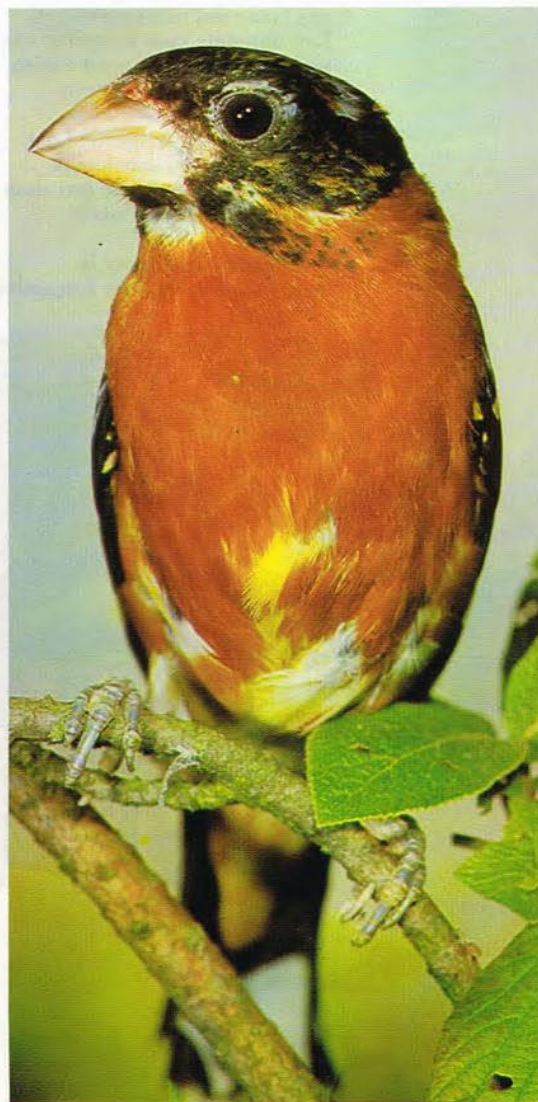
Het vogeltje dat u hier zo parmantig aan zit te kijken is een zwartkop-kernbijter (**Pheucticus melanocephalus**), die in oudere literatuur als zondagse naam **Hedymeles melanocephalus** heeft. U ziet hier alleen maar de onderzijde, maar de rug is zwart met brede gele lengtestrepen, terwijl de zwarte vleugels witte vlekken vertonen. Het vrouwtje is meer bruinachtig en heel fijn gestreept met op de vlerkjes eveneens (kleinere) witte vlekken en een duidelijke witte werkbrauwstreep en keel.

Het woongebied van deze vogel met zijn enorme snavel bevindt zich in zuidwestelijk Noord-Amerika, het gebied van de Rocky Mountains, noordelijk tot zuidelijk Canada en van Californië oostelijk tot West-Texas en Noord-Dakota. De vogels die hier bij tijd en wijle worden ingevoerd komen uit Mexico, want het overwinteringsgebied bevindt zich in het midden en zuiden van dat land.

Omstreeks april arriveren de kernbijters in de Verenigde Staten en bereiken hun noordelijkste grenzen in mei. Dan kan men hun jubelend gezang beluisteren en vooral tegen zonsondergang is het concert op volle gang. Niet zelden zingen dan meerdere mannetjes gezamenlijk en vaak gebeurt het, dat ze net als onze veldleeuwerik op de wiekjes gaan en vliegend hun liedje voordragen. Deze vogels zijn al zo aan de mens gewend geraakt, dat ze op sommige plaatsen hen voor de voeten lopen. Dan laten ze af en toe hun scherpe 'iek'-roep horen.

De vrouwtjes zijn het die de platte eenvoudige nesten bouwen, maar ze worden tijdens dit 'sprokkelen' wel van de eega's vergezeld. Maar als zij eenmaal de eitjes in het kommetje heeft gedeponerd, helpt hij wel bij de bebroeding en men heeft gezien, dat mijnheer tijdens het broeden zelfs zat te zingen!

Men weet niet zeker, waarvoor die enorme sned dient, want 's zomers eten de kernbijters — vooral wanneer de jongen gevoerd moeten worden — voornamelijk zacht fruit en zachte insecten. (Wat ze echter in Mexico consumeren weet ik niet precies.) Deze vogels zijn bijzonder nuttig en hoewel ze soms enige schade aanrichten in boomgaarden en dergelijke, weegt dit bij lange niet op tegen het nut, want 's zomers verdelen ze kolossale hoeveelheden coloradokevers, bladruisen en andere schadelijke insecten en rupsen.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

witte zwanen, zwarte zwanen . . .

„Witte zwanen, zwarte zwanen, wie wil er mee naar Engeland varen, Engeland is gesloten, de sleutel is gebroken; er is geen ene timmerman, die onze sleutel maken kan; laat door gaan, laat door gaan, de voorste sluit weer achter aan"! Iedereen kent dit oeroude liedje, dat tot op de huidige dag nog vaak gezongen wordt, want ik hoor het al meer dan 20 jaar, wanneer schoolkinderen de vijvers van mijn tuin passeren en zwarte zwanen daar zien rondzwemmen.

De kleurenfoto van een paar witte en zwarte zwanen is vrij uniek te noemen, want beide soorten tezamen op zo'n korte afstand van elkaar komt maar sporadisch voor, omdat eenmaal volwassen, de witte zwaan de zwarte en ook de zwarthalszwaan zeker zal verdrijven uit zijn omgeving, zij biotoop; hij duldt geen andere indringer in zijn domein.

Zo te zien is het paar zwarte zwanen op de schitterende kleurenafbeelding zeker fokrijp en zijn de witte exemplaren nog maar jaarlingen, die het onderspit delven bij een al te dichte confrontatie, maar dat zal niet lang meer duren en als er dan geen uitwijkmogelijkheden zijn, is Leiden al gauw in last, want zwanen kunnen onderling felle gevechten leveren. Derhalve nooit diverse zwanensoorten tezamen op één kleine vijver, tenzij het gaat om jonge exemplaren beneden het jaar.

Op een leeftijd van anderhalf jaar gaan ook soortgenoten elkaar reeds nazitten en is paarvorming aan de orde van de dag; zeer interessant, want bij grote keus zal het zelf gekozen paar later de beste fokresultaten opleveren.

Een aantal jaren geleden zette ik op „de Keukenhof" in Lisse een groot aantal zwarte zwanen uit, die het de eerste twee jaar best met elkaar konden vinden; paarvorming bleef echter niet uit en al spoedig ontstonden er de grootste gevechten, omdat het aantal zwanen te groot was voor de overigens immens grote vijvers. De inmiddels fokrijp geworden exemplaren vonden gretig aftrek bij diverse liefhebbers, want overjarige en zeker drie jaar oude zwarte zwanen waren zeker toen nog sporadisch te vinden! Trouwens, er is in ons land en ver daarbuiten nog steeds geen fokker of handelaar, die — op stel en sprong — een fokrijpe zwarte, of zwarthals zwaan kan leveren, echt een artikel, waaraan veel behoefte bestaat, zoals uit de praktijk blijkt. Wie neemt nu eens een 10-tal zwarte en zwarthalszwanen van „beiderlei kunne" in voorraad, die werkelijk fokrijp zijn, zo'n 2½ tot 3 jaar oud bedoel ik dan? Want jaarlijks sneuvelen er genoeg exemplaren bij de liefhebbers, die o zo graag aanvulling wensen. Leest u de advertenties er maar op na.

Een ander aspect van de zwanenfokkerij is het feit, dat er de laatste jaren te veel, ja u leest het goed, zwarte zwanen worden gefokt en de internationale handel er eigenlijk geen raad meer mee weet, zodat de prijs voor jonge zwarte zwanen soms aanzienlijk daalt, nadat hij wel twintig jaar op peil is gebleven. Ook het buitenland, vooral West Duitsland en ook België en de U.S.A. fokken bijzonder veel zwarte

zwanen, terwijl Frankrijk maar mondjesmaat afneemt. Waartoe dit nog eens zal leiden, weet niemand met zekerheid te voorspellen, maar wellicht daalt de prijs nog eens tot die van een paar witte zwanen, onze trouwe inlandse sierwatervogels van formaat, die menige sloot en plas stofferen en vooral 's zomers met hun kuikens ieders bewondering en vooral ook respect afdwingen!

Wist u, dat er twee kleurafwijkende variëteiten bestaan van onze witte Knobbelswaan?

U kunt dat zelf vaststellen 's zomers, want het ene fokpaar geeft spierwitte kuikens met bleke zwemvliezen, terwijl een ander fokpaar grijsachtige kuikens produceert met donkere pootjes, die dan in hun eerste jeugdverenpak ook veel zwartbruine veren tonen. Later ruïen ze die veren dan weer en worden smetteloos wit.

Ook in witte zwanen zit Nederland goed vol, want de boeren zijn nu niet bepaald verzot op die witte Knobbelswanen, die de kanten van de sloten stuk maken en het gras opeten volgens hun zeggen. Een groot aantal jonge Knobbelswanen wordt nog jaarlijks geëxporteerd over de gehele wereld, want ze zijn en blijven toch maar prachtige, statige, imposante sierwatervogels, die vooral in het verre Oosten en Westen prijzig zijn, omdat de luchtvracht voor zulke grote en zware jongens altijd bijzonder hoog is.

Een flink aantal Knobbelswanen wordt nog steeds jaarlijks geslacht om het dons, waarvoor nog wel belangstelling bestaat.

Voor de nieuwe lezers van „Onze Vogels" nog de volgende informatie: de broedtijd van alle zwanensoorten is circa 36 dagen. Alleen de man zwarte zwaan broedt ook mee, want alle mannen van de andere soorten houden slechts de wacht in de onmiddellijke omgeving van het nest. Het aantal vuilwitte tot grijsblauwe eieren, al naar gelang de soort is 4-10 stuks en het voedsel van deze watervogels bestaat uit dagelijkse toediening van enkele handen gemengd graan en veel groenvoer, dat ze of zelf kunnen opzoeken, wanneer ze beschikken over weiland en slootkanten, of sloten met veel waterplanten, of toegediend in de vorm van sla, boerekoel, andijvie. Ook oud brood, mits niet beschimmeld, eten ze graag, eenmaal hieraan gewend. In de herfst geboren vogels van de zwarte zwaan, want die broedt het gehele jaar door, moeten beslist vitamine AD door het voer ontvangen, anders krijgen ze rachitis en kunnen niet op hun pootjes blijven staan! De serieuze liefhebber van zwanen raad ik aan het boekwerk „Siervogels houden kunt u ook" van R. R. P. van der Mark te kopen, waarin o.m. alle zwanensoorten in extenso zijn behandeld en in kleur afgebeeld.

Voor al zwarte zwanen nemen al genoeg met een vrij kleine vijver, maar hoe groter de wateroppervlakte, des te meer genoeg zult u beleven van de grootste sierwatervogels, die we — nog — bezitten!

R. R. P. VAN DER MARK

De
Vogel

De
Vogel

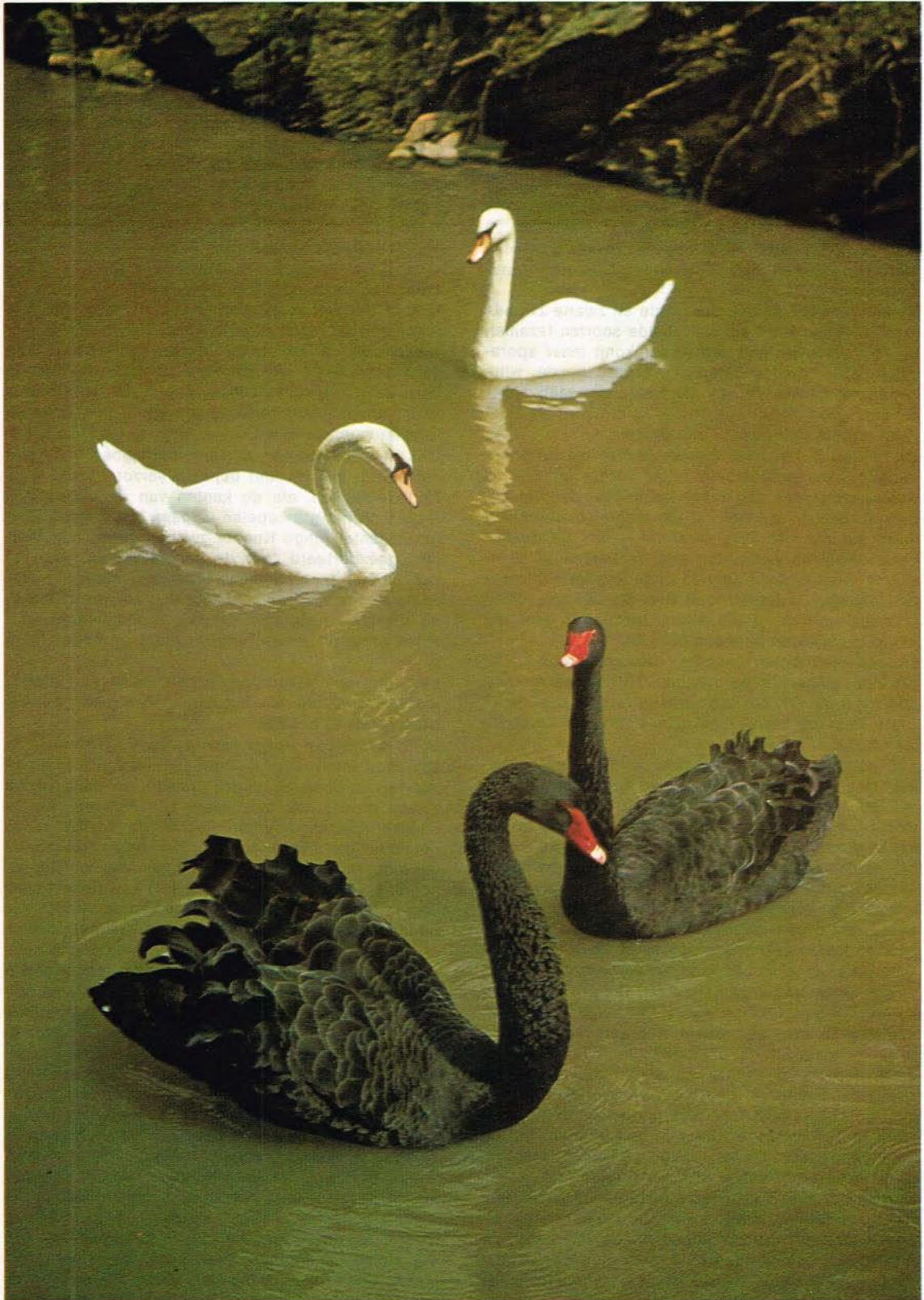

Foto C. v. d. Sanden, eervolle vermelding
fotowedstrijd 1974

se/

De /

onze ervaringen met afrikaanse soorten

napoleonnetje

Weer zo'n bekend Afrikaantje, het napoleonnetje, een allerplezierigst volièrevogeltje.

De nominaatvorm, *Estrilda trogladytes trogladytes*, komt veelvuldig voor in Noord Afrika, van Senegal tot Noordwest Ethiopië en Zuidwest Eritrea. *E.t. rufibarba* is de enigste ondersoort welke voorkomt in Zuidwest Arabië tot Aden.

Ze leven in open met struik- en boomgroepen begroeide grasgebieden. Hun voedsel bestaat uit graszaden en insecten.

Het nest, dat kogelvormig is, wordt in lage struiken erg laag bij meestal zelfs op de grond gebouwd. Als materialen worden daarvoor grasstengels gebruikt en het interieur wordt bekleed met wat zachtere plantaardige stoffen. Zowel de man als het popje werken aan de bouw. Bovenop het eigenlijke nest wordt meestal een tweede, zogenaamd schijnnest gebouwd. Opmerkelijk van dit tweede bouwsel is dat het een erg opvallende grote insluitgang heeft. In het echte nest is die insluitgang smaller en zijdelings naar beneden gericht. De schijnnesten

dienen om de natuurlijke vijanden van de napoleonnetjes, zoals bijvoorbeeld slangen, af te leiden of liever gezegd op een dwaalspoor te brengen. Dergelijke dubbele nesten komen in de volière zelden of nooit voor.

Voordat de vogels tot de nestbouw overgaan, kan veelvuldig de balts van de man worden waargenomen. Met een grasstengel in het omhoog gerichte bekje, zingt hij zijn liedje. Hij laat daarbij duidelijk aan het popje zijn rode buikvlek zien, die door de opgezette veertjes dan sterk tot uiting komt. Ook de rode teugel valt bij die balts sterk in het oog. Zowel de man als de pop richten tijdens de balts de staarten naar elkaar en het mannetje wipt dan op en neer, zonder echter de stok waarop hij zit los te laten. Wanneer de balts op de grond plaats vindt, springt hij duidelijk omhoog. De balts is bedoeld als een uiting van broeddrijf en een poging om ook de partner in broedstemming te brengen. De hele show wordt dan ook meestal niet door de echte paring gevolgd. Deze kunnen we in de volière maar vrij zelden zien, het gebeurt veelal in het nest. De 4 tot 7 witte eitjes worden afwisselend door man en pop bebroed. Dit duurt ongeveer 12 dagen. De jongen vliegen na ruim 2 weken uit. Bepaald grappig is hun gebedel om voedsel te zien. Met aanhoudend luid getjilp, omhoog gerichte kopjes en slaande vleugels, weten ze hun ouders wel te verleiden. Na ruim 8 dagen zijn ze zelfstandig. Op een leeftijd van 3 maanden is de jeugdruï, die na 4 weken begint, voltooid en zijn ze op kleur.

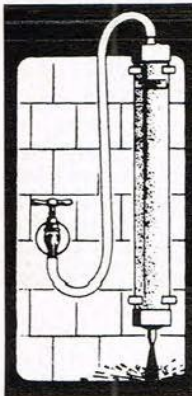
De popjes hebben een meer bruin gekleurde onderzijde en een minder sterk rode en ook wat kleinere buikvlek. De jongen zijn, wanneer ze uitvliegen, matter van kleur met minder rood en hebben een zwarte snavel.

A. Rombouts-Nieuwstraten in Vlaardingen, kweekte erg goed met napoleonnetjes. De vogels bewoonden een kooi van 1,25 m lang, 50 cm breed en 1 m hoog. Als zitplaatsen waren in die kooi wat takkebosjes bevestigd. In april begonnen ze aan de bouw van het nest. Als nestplaats hadden ze een kanarie-nestkastje gekozen waarin al een laagje grasstengels was aangebracht. Hierop bouwden ze een bolvormig nest met insluitgang. Na 14 dagen broeden kwamen alle 5 de eitjes uit. De jongen waren volkomen naakt en vleeskleurig. Na enkele dagen werd de huidskleur wat grauwer en hun snaveltjes zwart. In de snavelhoeken zaten 3 blauw-witte papillen, zowel links als rechts. Het duurde ongeveer 4 weken eer ze uitvlogen, maar toen waren ze ook al direct goed op de wieken.

Als voedsel werd het volgende voorgeschoteld: Gemengd zaad voor kleine tropen, trosgierst, onkruidzaden, groen, grit, geweekt witbrood, fruitvliegjes, meelwormen, miere-eitjes, universeel- en krachtvoer. Levend, althans echt dierlijk voer, is onontbeerlijk wanneer er jongen zijn. Uitsluitend daarmee worden ze grootgebracht.

Zij nog vermeld dat napoleonnetjes er geen slaapnesten op na houden, wat dus betekent dat ze tijdens langdurige koudeperiodes dienen te worden ondergebracht in een licht verwarmd vertrek. De temperatuur behoeft zeker niet hoger te zijn dan ongeveer 5° C.

De
ysel

Liefhebbers van vogels, vissen en planten!

Het beste resultaat krijgt u met ZUIVER WATER. Ons ME-apparaat verschaft u dat. Prijs vanaf f 39,50, compleet met vulling, excl. BTW.

Vraagt nadere inlichtingen bij:

B.V. METALLO-CHEMIE RAMONDT
Postbus 27 - Ter Aar (Z.H.)
Telefoon 01722-3964/3965

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

EDEL-CHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, voliëre, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging
NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

Weißbrüstige Goulds Naturbrut

Schwarzköpf. DM 1.300,- Paar
Rotköpf. DM 1.400,- Paar
Gelbköpf. DM 1.500,- Paar

ZOO-HAUS MÜLLER

Saarstr. 34 - Tel.: 06233/3303
671 Frankenthal-Eppstein
Bundesrepublik Deutschland

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
RUBICANA - bevordert het essentiële roodkleur pigment
CHANVIT - verbetert zang en koppeling
T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

Kent U ons
LUISVRIJ
nestmateriaal al?

VISKO

Geschikt voor alle soorten tropische vogels.

~~~~~  
Verkrijgbaar bij Uw handelaar  
~~~~~

VISSCHER KOKOSFABRIEK

POSTBUS 20 - GENEMUIDEN
TELEFOON 05208-21 22

ssel

De

mijn kweek met de Gouldamadine

Alvorens nader in te gaan op het broedproces van de Gouldamadine lijkt het mij gewenst eerst een nauwkeurige beschrijving te geven van de wijze, waarop de vogels gehuisvest worden, vervolgens de voeding nader te bekijken en tenslotte het broedproces te bespreken.

De vogels verbleven eerst in een kleine gezelschaps-volière op de zolder. Dit vogelverblijf was 3 meter lang, 1 meter breed en had een maximale hoogte van 2 meter. De zolder heeft aan de noordzijde een klein dakraampje, zodat er nooit zonlicht kan binnenkomen en er overdag steeds drie True-Lite lampen van tezamen 80 Watt moeten branden. De lampen zijn aangesloten op een schakelklok, zodat de verlichting steeds op dezelfde tijd aan en uit gaat. In de winter zorgt een klein elektrisch kachel-tje er voor, dat de temperatuur niet onder de 12 graden Celsius zakt. Bovendien zie ik er nauwlet-tend op toe, dat het vochtigheidsgehalte op peil blijft (minimaal 60%). In de loop van dit jaar werd de volière te klein, zodat er aan de andere zijde van de zolder een soortgelijk verblijf gebouwd werd maar nu met een breedte van 2½ meter.

De voeding bestaat uit:
dagelijks: tropisch zaad, kanariezaad, wildzangzaad, eivoer en één trosgierst.

wekelijks: universeelvoer en de schaal van een kapotgeslagen ei met de daaraan klevende eiwit-resten.

Grit en sepiaschalen zijn steeds aanwezig. Regelmatig wordt er wat groenvoer in de vorm van sla en versgeplukte halmen met graszaad verstrekt, af en toe krijgen de vogels weekzaad (een mengsel van negerzaad en raapzaad) en wordt er gedurende vijf opeenvolgende dagen Dohyphral van Witte Molen aan het drinkwater toegevoegd.

Nu de eigenlijke kweek

Nadat ik al geruime tijd een Gouldamadine-vrouwtje bezat, kocht ik er vorig jaar oktober twee mannetjes en één vrouwtje bij. De vier vogels werden in bovengenoemde kleine volière gedaan, waarin reeds enkele andere Australische prachtvinken en wat zil-verbekjes huisden. Enige weken later lag zonder aanwijsbare oorzaak één van de mannetjes dood op de grond. Het andere mannetje koos het vrouwtje, dat ik reeds in mijn bezit had, tot echtgenote. Het koppel bouwde in een gesloten nestkastje een nest van hooi en begin december begon het vrouwtje te broeden, daarbij trouw terzijde gestaan door het mannetje.

Precies op 1 januari 1975 lagen er vijf jonge Gould-amadines in het nest, die voorbeeldig gevoed werden. De jongen groeiden voorspoedig en na 23 dagen verlieten ze het nest. Nu brak er een spannende tijd aan; volgens diverse publicaties zou 40% van de jonge vogels voor of gedurende de eerste rui moeten sterven, terwijl de rest pas over een jaar op kleur zou zijn. Gelukkig bleef het vijftal in leven en waren ze allemaal binnen een half jaar op kleur. Het bleken drie mannetjes en twee vrouwtjes te zijn. Intussen had het koppel weer een nieuw nest met vier jongen grootgebracht, zodat de volière te klein werd en alle vogels werden overgezet in de nieuwe volière. Het was nu begin augustus 1975. Na een paar weken verkennen van de nieuwe omgeving en vechten om de nestkastjes werden er nieuwe gezinnen gesticht, te weten hetzelfde ouder-paar, één jonge man met het vrouwtje, dat steeds alleen was geweest en twee koppels van broer en zus. De vijf vogels, die nu voor het eerst tot broeden overgingen, waren dus pas 8 à 9 maanden oud. Eind september kwamen de jongen uit. Het waren één nestje met vier jongen, twee nestjes met drie jongen en één nestje met twee jongen. Helaas ging er in elk nest van drie één jong dood, waarschijnlijk waren ze doodgedrukt, daar de kropjes gevuld waren. Inteelt is het in ieder geval niet geweest, want het waren geen jongen van de twee koppels broer en zus. Op 19 oktober hadden alle tien overgebleven jongen de nesten verlaten.

Ondertussen is het tweede broedsel (uit mei) praktisch geheel op kleur, het blijken vier mannetjes te zijn.

U ziet, ook onder minder gunstige omstandigheden is het heel goed mogelijk om met succes Gould-amadines te kweken.

A. Schipper,
Spoorlaan 19,
Wemeldinge.

De
sel

inheemse vogelsoorten

Kuifleeuwerik

leeuweriken (alaudidae)

Algemeen

We hebben niet zo gek veel soorten van deze familie in Nederland. Drie soorten broeden hier (Kuifleeuwerik, Veldleeuwerik en Boomleeuwerik), slechts één soort overwintert in ons land, nl. de Strandleeuwerik. De zang van deze vrij onopvallende vogels is zeer melodieus. Tijdens de tochten door polders en weilanden kan elke oplettende wandelaar wel een zingende leeuwerik aanschouwen. Ze zijn dank zij deze zang dan ook zeer befaamd.

Leeuweriken broeden vanaf einde maart en per legsel worden er 3 tot 5 eieren gelegd. Meestal broedt alleen het wijfje. Het mannetje sleept dan wel telkens voedsel aan voor zijn eega, doch beperkt zijn verdere werkzaamheden tot het bewaken van zijn territorium. Als de jongen uitgekomen zijn, breekt voor de ouders een drukke tijd aan. De hele dag door worden de kleintjes gevoederd met insecten en larven. De jonge leeuweriken verlaten het nest lang voordat ze kunnen vliegen. Als hun vleugels ze eenmaal dragen kunnen, duurt het niet lang of ze zijn zelfstandig.

Het nest wordt bij de bij ons voorkomende soorten vrijwel altijd gebouwd in een kuiltje in de grond, afgewerkt met gras, planteresten, donsveren, mos en paardehaar.

Leeuweriken mogen in Italië gejaagd worden, dit gebeurt massaal. Vele duizenden diertjes vinden jaarlijks de dood door onnatuurlijke oorzaken tijdens de trek.

De soorten die 's zomers bij ons voorkomen kunnen we 's winters ook observeren. Vooral de veldleeuwerik staakt tijdens de koude maanden zijn gevarieerde zang niet.

De soorten

De **Kuifleeuwerik** is ongeveer 17 cm lang en een vrij talrijke broedvogel. Het belangrijkste kenmerk is de altijd rechtopstaande, lange kuif. De snavel is iets naar beneden gebogen. De rug is zandkleurig-bruin, de buik vuilwit en de korte staart omzoomd met een grauwege kleur. De Kuifleeuwerik komt veel voor op zandige gronden.

Alleen het wijfje broedt en voedert de jongen. Broedduur: 12-13 dagen. Reeds na 9 dagen verlaten de jongen het nest. De vlucht is vrij onregelmatig. Het voedsel bestaat hoofdzakelijk uit zaden en graankorrels. De herfsttrek duurt ongeveer een maand en geschiedt in de maanden september en oktober. Het is een veel voorkomende vogel in bijna geheel Europa.

De 16 cm grote **Strandleeuwerik** broedt niet in Nederland, doch overwintert er in een aantal dat varieert van 300 tot ongeveer 600 exemplaren. Het voornaamste kenmerk is wel de zwarte hoorntjes op de kop van volwassen mannetjes in de zomer. De zang lijkt op die van de Veldleeuwerik. De Strandleeuwerik is vaak in gezelschap van de Sneeuwgorst waar te nemen. Van oktober tot begin april zien we deze vogel langs onze kusten zwerven. Voedsel: gras- en andere zaden, insecten en ook veel kleine schelpdieren. De soort nestelt in het hooggebergte, bij voorkeur op rotsachtige gronden. Het vrouwtje is grijs en zeer onopvallend, evenals de wijfjes van de andere soorten.

De tweede soort die zich voortplant in de lage landen is de bekende **Boomleeuwerik**. Het gehele jaar door bevolkt deze 15 cm metende vogel de natuurgebieden in Nederland. Het is overigens een vrij zeldzame broedvogel. Erg mooi is het om waar te nemen hoe het mannetje zijn wijfje voedert tijdens het broeden. De eieren zijn grijswit met roodbruine stipjes. Het voedsel is gelijk aan dat van de Veldleeuwerik, nl. insecten en zaden, ook wel groene plantedelen. De uiterlijke kenmerken zijn duidelijk waar te nemen. Twee bruingele oogstrepen, aan beide zijden van de kop, vloeien in de nek samen. Een witte en een donkere vlek sieren de vleugels op, de staaart is zonder witte randen.

De bekendste der leeuweriken is de **Veldleeuwerik**. Dit is tevens de grootste soort en de talrijkste broedvogel. We herkennen hem aan de zang tijdens de vlucht. Soms stijgt en daalt hij in een verticale lijn en ook wordt er wel gezongen als de vogel vrijwel stilstaat in de hogere regionen. Reeds 10 (!) dagen voordat ze kunnen vliegen verlaten de jongen van deze nestblijver het nest. Ze zijn dan ruim een week oud. Na drie weken zijn ze geheel zelfstandig. De Veldleeuwerik nestelt in een enigszins vochtige omgeving. Vocht komt de eieren zeer ten goede, want het bevordert het uitkomen der kuikens. In de herfst trekken de oudervogels eerder weg dan hun jongen. Ze trekken zowel overdag als 's nachts.

De
v
o
e
l

De broedtijd is erg lang: van eind maart tot ver in augustus. De eieren zijn zeer onregelmatig van kleur. Ze kunnen groen of grijs zijn, maar evengoed geel of bruinachtig. De Veldleeuwerik is beslist een gouden munt in de schat van onze inheemse avifauna. Dat dit vogeltje onbepert uitgemeord wordt is beestachtig wreed van de mens!!!

Een enkele keer wordt er een **Kalanderleeuwerik** of een **Zwarte leeuwerik** gesignaleerd, maar dat gebeurt slechts zelden.

Volgende maand stappen we even van de zangvogels af, want dan bespreken we de Grondel-eenden, waar de Wilde Eend er één van is.

R. Kromhout van der Meer

Onze welgemeende felicitaties aan de geslaagden en wij wensen ze nog vele en prettige keurdagen. Tevens gaat onze dank, mede namens de geslaagden, naar de heren docenten en naar de afdelingen waar zij als bijzitter de nodige praktische kennis hebben kunnen opdoen.

Keurmeester M. J. Nijland is verhuisd naar Torenlaan H 274 te Hengelo en K. Zwiers is telefonisch bereikbaar onder nummer 05920 - 5 08 44.

sel

van de keurmeesters

Tijdens het op 14 februari jl. te Hilversum gehouden praktijkexamen voor keurmeesters KLEURKANARIES, zijn de volgende heren geslaagd:

H. G. Deneer, Vinkenstraat 13, Geleen, telefoon 04494 - 4 67 12;

A. J. Fitters, Westeinde 21, Waalwijk;

W. van Gerven, Kon. Julianastraat 6, Bergeijk, telefoon 04975 - 22 80;

H. L. van Haaff, Ruysdaelstraat 7, Hardenberg, telefoon 05232 - 32 96;

M. Herlings, Slabroekseweg 7, Uden, telefoon t.k.u. 04132 - 6 28 23;

A. Ch. Rossen, Hellebroek 73, Nuth;

J. Vos, Vastenaauw 192, Nieuw Dordrecht, telefoon 05913 - 31 31.

vraagprogramma

Het vraagprogramma voor het komende tentoonstellingsseizoen zal, voor wat betreft de te kweken en in te zenden vogels, **niet** worden gewijzigd. Wel zal er, vermoedelijk ingaande het TT-seizoen 1977/1978 en met name bij de tropische vogels, een andere groepering plaatsvinden, waardoor er een aparte hoofdgroep ontstaat met voornamelijk Afrikaanse prachtvinken en het voor de kwekers van die soorten ook aantrekkelijker wordt om aan de grote tentoonstellingen deel te nemen. Tevens ligt het in de bedoeling om de overjarige eigen kweekvogels niet meer op districtswedstrijden en de bondskampioen te vragen. De animo om met dergelijke vogels aan bedoelde wedstrijden deel te nemen was dermate gering, dat deze maatregel zonder bezwaar genomen kan worden. Verder nieuws daarover zult u straks kunnen lezen in het julinummer, dat weer voor het grootste deel aan de tentoonstellingen en alles wat daarbij komt zal worden gewijd.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum, incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

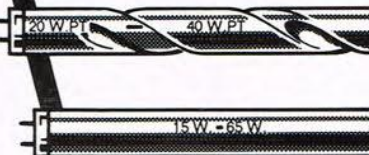
Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 30 PT	90
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

De

ervaringskrabbels

door J. Foederer

VETZUCHT

Evenzo we in deze tijd van overvloed clubs kennen waarvan de leden zich toeleggen op het slank worden, dit tengevolge van vaak te vette en ongezonde eetwijzen, komt deze eetwijze ook voor bij de kanaries. Ook deze worden dikwijls zo verwend met vetrijke zaden dat ze zich overeten aan zoetomerraapzaad, hennep, negerzaad en lijnzaad dat ze een figuurtje krijgen als een klein mormel. Ja hoor, ik heb ze gezien, vogels die aan de krop en de buik een vetlaag hadden van een 1/2 cm dik en volkomen rond en bol waren. Ze konden door hun omvang bijna niet meer naar een zitstok vliegen. Die vetzucht heeft voor de kweek nare gevolgen, hun gezondheid laat veel te wensen over. Met die vetlaag bedoel ik niet dat kleine laagje dat men vaak wel eens waarneemt, dat mogen ze in de winter gerust hebben. Nee, ik bedoel die abnormale vette monsters die bijna geen adem meer kunnen halen. Bij een van mijn kennissen kwam in een bepaalde volière een aantal van die vetteriken voor. Merkwaardigerwijs waren het allemaal roodfactorigen. De geelfactorigen, welke hetzelfde voedsel kregen, hadden het niet. Nu heeft de ene vogel meer aanleg voor vet worden dan de andere. Dat is precies als bij de mensen. Toch meenden wij dat de vliegruimte hier een belangrijke rol in speelde. De niet vette vogels hadden veel meer ruimte dan die welke wél te vet waren. Al zijn vogels kregen het volgende mengsel: 45 % witzaad (5 % vet), 35 % zoetomerraapzaad (40 % vet), 5 % hennep (32,2 % vet), 5 % negerzaad (32,5 % vet), 5 % lijnzaad (40,8 % vet) en 5 % gepelde haver (2,7 % vet). Daarnaast dagelijks een portie gekiemd zwart zaad en eivoer waar nog hennep- en negerzaad door was gemengd. Toen dus zijn roodfactorige vogels veel en veel te vet werden, adviseerde ik hem de vetrijke zaden weg te laten en geen kiemzaad of eivoer meer te geven, wel groenvoer. Hij volgde mijn raad maar gedeeltelijk op omdat iedere zaadhandelaar die hij daarna nog raadpleegde beweerde dat vogels juist van WITZAAD vet werden vanwege het rijkelijk daarin aanwezig zijn van koolhydraten (50,8 %). Ja kijk vrienden, dat zijn zo van die ingeburgerde „zekerheden” in de volksmond.

Door al die goedbedoelde adviezen gaf hij zijn vogels 75 % witen toch nog 25 % zwart zaad, de rest liet hij weg. Na vijf weken waren 20 vogels weer normaal en 6 stuks waren niets afgeslankt. Toen geloofde hij meer aan hetgeen ik eerder had beweerd en de bewuste 6 vogels werden apart in een broedkooi geplaatst en als voedsel kregen ze alleen witzaad en groenvoer. Na 3 weken zagen ze er uit zoals dat behoorde; mooie slanke vogels.

Wij ervoeren dus dat de wijsheid die alom wordt verkondigd, namelijk dat de vogels van witzaad vet worden, niet juist is. Zelfs een kleine vliegruimte als de broedkooi, bleek in dit geval geen beletsel voor een vermageringskuur.

Conclusie: Te vette vogels enige tijd een zaadmengsel geven waarin vetrijke zaden NIET voorkomen, d.w.z. alleen witzaad geven aangevuld met groenvoer.

weet ú wat er in de vogelwereld te koop is?

Ja, dan kent U natuurlijk de voortreffelijke Witte Molen produkten Moulin Mouette en Schelpenzand. Veredeld schelpenzand wel te verstaan, met een verhoogd kalkpercentage voor een sterk beendergestel. En van groot belang voor de hygiëne. Moulin Mouette is een gemengd vogelgrit en bevat oesterschelpgrit, noordzeegrit, roodsteen, kalksteen en houtskool voor de spijsvertering. Verder kalkaardig zeewier (rijk aan mineralen en sporenelementen) en maagkiesel voor de vermalen van de zaden in de spiermaag. Twee Witte Molen produkten, met de uiterste zorg samengesteld voor de beste verzorging van Uw vogels. En dat wilt U toch!

 witte molen

buitengebeuren

Meindert de Jong

Op de meeste plaatsen wemelt het nog steeds van de eenden, voor het merendeel Wilde eenden, hoewel in diverse stadsparken ook talloze „parkeenden” domicilie hebben, gestoken in de vreemdste verpakjes, varierend van spierwit tot kakelbont. Échte wilde ziet men betrekkelijk zelden, want zij bastaarderden er lustig op los. In het najaar en 's winters ziet men nog wel eens pur-sang wilde woerden met een mooie, diep groenzwarte kop, waar de metaalglanzen afspatten als de zon er haar stralen op laat spelen, een sneeuwwit boordje en een fraaie purperbruine borst. Maar veelal zijn dat vogels uit het hoge noorden van Europa, die het daar wat „al te bar en boos” begonnen te vinden.

Op tal van plaatsen kan men kleine zwarte eendjes zien met sneeuwblanke flanken en afhangend kuifje.

Dat zijn de kuifeendjes, die dobberen op het ijskoude water, mannetjes wel te verstaan want de dames zijn meer bruinig. Ook de toppereenden, die veel op kuifeenden lijken maar een parelgrijze inplaats van een zwarte rug hebben, geven acte de présence. De dames van de twee soorten zijn vrijwel identiek: mevrouw topper heeft echter altijd een lichte ring rond de snavelbasis.

Allerwegen houden zich de meerkoeten op, „ronde” zwarte vogels met een witte snavel en een witte voorhoofdplaat, de zogenaamde bles. Vaak worden ze „waterkipjes” genoemd, maar dat is onjuist. De

echte waterhoentjes hebben een rode snavel met gele punt en een rode bies. Ze hebben groene poten met lange tenen en een rood ringetje boven het „hielgewricht”, waardoor ze wel eens betiteld worden als „de ridders van de kouseband”.

sel

De

Bij open water houden zich de blauwe reigers op. Zij zijn de laatste jaren stellig niet achteruitgegaan, want winters hebben we immers nauwelijks gehad.

Maar als de vorst met strenge hand gaat regeren vallen er talloze slachtoffers, niet alleen onder de reigers, maar eveneens onder de roerdampen en andere vogels, die het van open water moeten hebben. Denkt u maar aan de prachtige ijsvogeltjes.

Of de futen en de dodaarsjes, fenomenale duikers en zwemmers. Binnenkort kunt u weer genieten van de uitgebreide baltsceremonies van deze watervogels, maar daar is al vaker over verteld in ons lijfblad, zodat ik er nu niet verder over uit zal wijden.

In de kustgebieden zagen we de fraters en als u een beetje geluk hebt treft u in de buurt van de kust nog sneeuwgorzen aan, plumpe maar niettemin zeer fraaie vogeltjes. Bij de mannetjes zijn de kop en de hals, de gehele onderzijde, de benedenrug, een groot deel van de vleugels en de staart sneeuwwit. Het resterende gedeelte — en dat is slechts heel weinig — is zwart. Bij de dames is al dit donkere niet zwart maar meer grijsbruin en ook hebben ze nooit een geheel witte kop. Het is alleen erg jammer, dat wij ze hier in ons land nooit zó te zien krijgen. Als zij hier in het najaar arriveren overheerst weliswaar de witte kleur, maar er heeft een flinke kleurverandering plaatsgevonden. Bij de mannetjes is de gehele onderkant zuiver wit, met uitzondering van een bruinig borstbandje. Van boven zijn ze meer muskleurig met wat donkere vlekken en zeer veel grote, witte „moppen” op wiekjes en staart. De dames moeten het met veel minder wit stellen.

Let u voor de aardigheid eens op als er zo'n troepje aan komt vliegen. Doorgaans bevinden ze zich op vrij grote hoogte. Het is net of worden ze ineens stevig afgeremd. Ze komen als het ware naar beneden dwarrelen als sneeuwvlokken en het is dan ook niet zo verwonderlijk, dat men ze in sommige landen betitelt met „sneeuwvlok”.

Ook de ijsgors kan men aantreffen langs de kust, zowel van de Noordzee als het IJsselmeer. 's Zomers hebben ze wel iets weg van onze rietgors, althans de mannetjes. De kop is donker, vrijwel helemaal zwart met uitzondering van een roomkleurige streep, die achter de ogen begint en met een boog naar achteren rond de wangen loopt. Vervolgens gaat deze over in het wit van de zijkanten van de hals; het achterste deel van de nek is helder kastanjebruin. De gehele bovenzijde van de body is zwartachtig bruin maar lijkt door de geligbruine randjes erg streperig. De kin, keel en bovenborst zijn eveneens zwart; deze kleur loopt langs de zijkanten van de borst verder naar achteren tot op de flanken. De rest van de onderdelen is vuilwit; de enigszins gevorkte staart is donker met lichte zijzomen. Ook mevrouw ijsgors heeft een vrijwel identiek kleurpatroon, maar bij haar zijn de kleuren veel fletser en is de keel wit. In de wintermaanden is er van het zwart maar bitter weinig over en is het meer een streepjespatroon van lichtbruin met zwart. Achter de oorstreek bevindt zich dan een lichte vlek en verder is het gehele „front” wit met donkere vlekken.

De broedgebieden van zowel de sneeuw- als de ijsgorzen strekken zich uit over geheel Noord-Eurazië en Noord-Amerika.

osel

De /

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En... compleet.
Dus niets aan toevoegen. En... van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoerders

Cédé Vogelvoerders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

de roodkopwever

(quela erythrops)

door
J. Versloot

De roodkopwever is een van de weversorten die erg onregelmatig worden aangeboden. En als ze aanwezig zijn, dan blijken er voornamelijk mannen te koop. Nu zijn deze ook het mooist om te zien; de poppen zijn heel wat eentoniger van kleur.

De kop van de man in prachtkleed is dieprood, de rug vaalbruin, de buikzijde is wat lichter bruin en heeft een witachtige plek. De staart is donkerbruin met lichtbruine zomen.

De snavel is zwart, terwijl de poten vleeskleurig zijn. De pop heeft nooit een rode kop, maar lijkt verder veel op de man.

Zoals bij alle weversorten ruit de roodkopweverman tweemaal per jaar. Zo heeft hij een gedeelte van het jaar zijn zgn. rustkleed. Het rood is uit het verpak verdwenen en hij lijkt dan veel op de pop.

De rest van het jaar is hij in het zgn. prachtverenpak, het bruiloftskleed zou je kunnen zeggen.

Dit „kleed” krijgt een mannetje pas na het tweede jaar. Waarschijnlijk is de vogel dan ook geslachtsrijp, hoewel andere ornithologen menen dat er het tweede levensjaar al gepaard wordt.

De roodkopwever komt in grote delen van West- en Oost-Afrika voor.

Een langdurige paarvorming heeft niet plaats. De man is meestal polygaam en weeft enige nesten van grashalmen voor verschillende poppen.

De pop zorgt voor de afwerking aan de binnenkant, broedt de eieren uit en verzorgt ook alleen de jongen.

Door observatie en door kroponderzoeken is men aan de weet gekomen wat voor soort voedsel er gegeten wordt.

Als hoofdbestanddeel dienen verschillende soorten gras- en gierstzaden. Verder leven ze voor een belangrijk deel van insecten, terwijl vruchten soms ook geliefd zijn.

De jongen worden gevoerd met grote aantallen insecten, zeker in de eerste dagen.

In gevangenschap passen deze vogels zich erg snel aan (zoals de meeste weversorten). In een volière komen ze m.i. beter tot hun recht dan in een kooi. Als voedsel kan een mengsel van parkietenzaad, tropisch zaad, universeel voer, ei-krachtvoer, trosgierst, groenvoer en stukjes fruit gegeven worden. Elke dag een paar meelwormen, spinnen o.i.d. worden altijd erg op prijs gesteld. Een probleem is echter meestal dat de dieprode kopkleur na de eerste rui in gevangenschap verbleekt.

In een beplante buitenvolière met veel levend voer treedt dit verbleken echter niet zo sterk op, dan in een binnenkooi. Door voor en tijdens de rui steeds wat zgn. kleurvoedsel te verstrekken, zal er van verkleuring nauwelijks sprake zijn.

Het verdient aanbeveling zitstokken van verschillende dikte in het verblijf aan te brengen; helemaal goed is het om in een hoekje van de volière wat rietstengels te zetten, zodat de vogels hierin naar hartelust rond kunnen klauteren.

Voor het natuurlijk afslijten van de nagels is dit vrijwel onontbeerlijk want net zoals bij de andere weversorten groeien de nagels zeer snel.

Op de bodem van het verblijf leggen we wat plukjes hooi, stukjes uitgedroogd sisaltouw e.d., zodat de mannen kunnen weven.

Nu is de roodkopwever wel niet zo'n fanatieke nestenbouwer als de roodbekwever, maar als ze goed gewend zijn, gaan ze vast wel aan de slag, ook een enkele man wel!!

Het behalen van broedresultaten is een uiterst moeilijke zaak, vanwege de al eerder genoemde onregelmatige invoer.

Tevens worden meestal alleen mannen aangeboden en ook komt het voor dat de aangekochte pop een jonge man blijkt te zijn of een pop van een andere soort. Dit laatste doet zich vrij vaak voor en daarom is zorgvuldig uitzoeken van de poppen gewenst (een moeilijke zaak!!).

Verder zal men een man meerdere poppen moeten geven en ook dit stuit weer op problemen. Want de meeste van de tropische vogelliefhebbers willen een koppeltje van dit, een koppeltje van dit enz.

En dat is bij wevers nu juist niet zo gunstig.

Ook is er bij de weversorten niet zo'n stimulans om te gaan proberen ermee te fokken, want over het algemeen zijn ze niet zo vreselijk duur en zijn soorten als de oranjeweaver nog voldoende te krijgen.

Met de toekomstige wet in het vooruitzicht die de invoer van exotische drastisch gaat beperken, lijkt het me verstandig om te proberen nafok te krijgen van deze prachtige vogelsoort.

Denkt u er wel om de vogels 's winters een vorstvrij nachthok te bieden? In sommige boeken staat weliswaar dat ze gemakkelijk in de buitenvolière kunnen overwinteren, maar dat bekomt ze meestal slecht. De roodkopwever is een dankbare, langlevende vogel die het zelfs kleine tropen niet lastig maakt. Een man bij mij in de volière balste en zong voor elke vogel die maar een beetje op een weverpop leek.

Bij gebrek aan beter gaf hij zijn speciale aandacht aan een oude oranjeweaverpop, zodat ik de hoop begon te koesteren, bastaarden te kunnen kweken. Dit is echter niet gelukt.

wat lezers schrijven

Op het artikeltje van de heer W. Tjoelker uit Leeuwarden met als titel „Waar blijft onze hobby?“, en dat handelde over het beschikbaar stellen van nogal overdreven prijzen, zoals TV-toestellen etc., op tentoonstellingen, zijn nogal wat reacties binnengekomen. We hadden dat wel verwacht. Het zou ons te ver voeren om elke brief in extenso weer te geven. In de meeste gevallen, zo bleek ons, is men dezelfde mening toegedaan als de heer Tjoelker. Door die dermate materialistische inslag, zo schrijft men, zullen we in eenzelfde situatie belanden zoals dat in verschillende andere takken van sport het geval is. De aanvankelijk zuiver amateuristische opzet wordt geleidelijk gewijzigd en er ontstaat een (semi) professionalisme met alle gevolgen van dien. Elk afdelingsbestuur dient er daarom in het huidige stadium op toe te zien en er voor te waken, dat men bij dergelijke initiatieven verantwoord te werk gaat om zodoende, terwijl het nu nog mogelijk is, alles binnen aannemelijke normen te houden.

Wij geloven dat dit het juiste antwoord is. Natuurlijk zijn de afdelingen vrij in hun doen en laten, juist ook wat de beschikbaarstelling van prijzen betreft. Maar, waar ligt het einde. We zijn van mening dat men zich toch wel het beste kan houden aan de meer normale en meest gangbare zogenaamde sportprijzen. Het gaat, althans het moet gaan, om de eer van

het kampioen zijn en de prijs, och die is meegenomen. Aan de andere kant is het ook zo, dat de „normale“ prijzen die beschikbaar worden gesteld óók redelijk dienen te zijn.

Het komt, zelfs op districtstentoonstellingen, ook nogal eens voor dat de winnaars van een derde prijs worden afgescheept met een doodgewone 12 in een dozijn balpoint. Ook hier is er toch wel een gulden middenweg te vinden dachten wij.

De heer **Th. ter Bogt** uit **Borculo** schreef ons zijn visie op de roodfactorige kanaries, met name het opvoeren etc. van die vogels. Hij zet zich ook nogal af tegen het trekken van pennen en vraagt zich daarbij af of dit wel échte vogelliefhebbers zijn. Het is de gebruikelijke kritische noot die al jaren en jaren kan worden beluisterd. Ja, de roodfactorige kanaries hebben nu eenmaal mee- en tegenstanders. Feit blijft echter dat het op een TT brengen van goede roodfactorigen een ware kunst is die niet iedereen is gegeven, waarbij nog komt dat de echte liefhebber er beslist niet zal toe overgaan om zijn vogels tekort of pijn te doen. Lieden die menen dat een dergelijke methode wel moet worden gevolgd, zullen beslist niet lang „liefhebber“ van dergelijke kleurslagen zijn, gewoon omdat ze er niet mee kunnen kweken.

---

overleden

J. A. Berkeljon, Hilversum; J. Lanting, Zweeloo; J. Weitering, Emmeloord; G. van Zimmeren, Kruisland; J. Brakenhof, Akersloot; J. Knecht, Bussum; B. Rozenberg, Jubbega; H. Maarsens, Helvoirt; J. P. v. d. Meijden, Den Haag; P. Taal, Krabbendijke; D. v. d.

Pol, Nunspeet; B. Haddering, Assen; Th. Pieper, Amersfoort; J. Whitney, Asten; B. Spa, Vriesscheloo; Th. Dekker, Dordrecht; H. Donkelaar, Goor; W. Fukken, Den Haag; G. v. d. Berg, Soest; P. Voogd, Bergambacht; H. Heerink, Deurningen.

---

goed nieuws voor iedere afdeling

ledenwerfactie 1976

Er zijn nog duizenden vogelliefhebbers die niet georganiseerd zijn; die van het bestaan van uw vereniging totaal geen weet hebben, ook in úw woonplaats. U vindt toch ook dat zij iets missen?

Welnu, dan krijgt u nu de kans om meerdere vliegen in één klap te vangen. Voor elk lid dat in de periode van **1 april** tot en met **30 september 1976** per mutatielijst wordt opgegeven, worden 2 punten aan de betreffende afdeling toegekend. Voor elke **10** punten, dus voor elke 5 nieuwe leden, ontvangt de afdeling een bijzonder mooie ongeveer 17 cm hoge ongegraveerde beker. De beker(s) zullen in de maand oktober aan de afdelingen worden toegezonden. Ziedaar, mooier kunnen we het toch niet maken. U steunt uw eigen vereniging op een wel bijzondere wijze door een of meer leden aan te werven EN u helpt uw vereniging tevens aan mooie **gratis** wedstrijdprizen voor de komende tentoonstellingen; dat is niet niks. Laat er geen gras over groeien en trek er op uit. Heus, er is perspectief genoeg.

wat zag ik?

tekst: C. F. J. Rommens

Nog steeds als het kan iedere zondag ga ik, soms alleen, soms met nog andere vogelliefhebbers, een eindje lopen in de Rucphense of Schijfse bossen (unieke heidevelden en bosgebied in West-Brabant). Maar het gebeurt ook wel eens een enkele keer dat als ik in de week eens 'n verloren uurtje heb, dat ik nog gauw even naar dit unieke zo dicht bij Roosendaal gelegen bosgebied rijd. Zo ook deze week. Nog in de auto gezeten zag ik ineens voor mij een grote vogel voorbij vliegen. Ik stopte onmiddellijk en liep naar de plaats waar ik deze vogel had zien overvliegen. Na enig zoeken had ik hem in het vizier, en „wat zag ik”, u zult het misschien niet geloven, het was „EEN BUIZERD”. Hij zat op zo'n 30 meter afstand op een weidepaaltje. Ik heb zeker een kwartier stokstijfgestaan op dezelfde plaats om de vogel goed te kunnen observeren, zodat ik thuis in de boeken nog eens na kon gaan of ik mij toch niet vergiste. Hij is nog groter dan de roek, zo'n 40-50 cm lang, van boven op de rug en vleugels donkerbruin, vleugeltoppen uitlopend in bijna zwart. Van onderen op de borst lichterbruin geschubd en dan zijn tamelijk korte staart met overdwarse donkerbruine strepen. Niet te vergeten de gebogen snavel waaraan men de roofvogel in hem kan herkennen. Na dit allemaal te hebben waargenomen, probeerde ik nog wat korter bij te komen, maar toen ik op zo'n meter of 20 was

genaderd vloog hij op (ik schat dat de vleugelspanwijdte 85-95 cm bedroeg) en verdween in de bossen. Daarna ben ik naar huis gereden en heb onmiddellijk in de boeken nagekeken of het allemaal wel klopte met wat ik gezien had. Geen twijfel mogelijk, ik had voor de eerste keer in mijn leven de buizerd gezien. Ter informatie: Broeden zal de buizerd hier wel niet doen, soms in het oosten, ook wel in het midden van ons land. Maar je kunt nooit weten, want in de ongeveer 10 jaren dat ik nu deze bossen praktisch elke zondagmorgen bezoek, hebben we voor het eerst dit jaar de zwarte specht aangetroffen en niet een maar meerdere malen, zodat we aan kunnen nemen dat deze vogel dit jaar in dit gebied heeft gebroed. Nog even terugkomend op de buizerd; Begin april-mei legt de pop 2-4 eieren soms met rode vlekjes. Het nest bevindt zich in bomen en ook wel op de grond. Broedduur ca. 30 dagen. Na ongeveer 5 weken zijn de jongen vliegvlug. Zo ziet u maar weer als men er regelmatig op uittrekt, men steeds weer wat nieuws kan ontdekken.

de „rotsmus” gedetermineerd en ontmaskerd

Soms ziet men bij de handel een vogel, vrij goedkoop te verkrijgen, die met de naam „rotsmus” betiteld wordt.

In 1972 kocht ik een viertal van deze dieren, om tegen eventueel verlies verzekerd te zijn. In „Onze Vogels” van 1969 las ik toen het artikel over rotsmussen en zag dat de door mij gekochte vogels beslist geen rotsmussen waren. Ik zelf vond ze nogal spreuwwachtig aandoen – zo heel veel verstand van de systematische indeling van vogels heb ik nu ook niet. Een clubgenoot zei: „Zijn het wevers?” Ik zei: „Nee hoor.” Het zijn bruinachtig gekleurde dieren, met een grijze kap, en ze hebben blauwe flanken. Hun staart is kort, en ze hebben een puntige zwarte snavel, en de poten zitten nogal achteraan het lichaam; ze zijn ongeveer 13 cm groot. Soms maken ze een schreeuwend geluid, waarbij ze met de vleugels klapperen. Eindelijk vond ik, na veel zoeken, in een boekwinkel in het boek: A field guide to the birds of East and Central Africa door J. G. Williams, een plaatje, waar zowaar m'n rotsmus op afgebeeld stond. De wetenschappelijke naam luidt Pseudonigrita arnaudi. Ze behoren tot de familie weverachtigen, anderfamilie muswevers, tot welke onderfamilie b.v. ook de Mahaliwever behoort. Dus toch een weverachtige! Later bleek dat de vogel ook

voorkomt in Rutgers Encyclopedie, deel IV. Rutgers geeft als naam Arnauds kolonieweaver. Grzimek – de Nederlandse vertaling, noemt hem Gemarmerde wever, waarschijnlijk berustend op de Duitse naam „Marmorweber”. Dat ik er 4 gekocht had, kwam nu toevallig goed uit. Volgens de literatuur leven ze in kolonies in Afrika vooral op acacia's in symbiose met mieren (Crematogaster). Het is merkwaardig dat zowel Rutgers als Grzimek symbiose vermelden. Symbiose van insecten met vogels komt vrij veel voor, b.v. het blauwfazantje met mieren, de vuurvink met wespen, en de tijgervinken ook met wespen. Rutgers vermeldt foutief termieten.

Ik heb ze niet lang gehouden, Ze zaten met nog wat kanaries in een grote kooi, waarin ik geen nestkastjes had gehangen. Op den duur werden ze ook broeds, hetgeen zich uitte in het verzamelen van nestmateriaal. Ze waren dol op meelwormen. Na de kanariebroed deed ik er enige mankanaries bij, nl. een blauwe, een zilveragaat en een zilverbruine. De zilveragaat en de zilverbruine mankanarie werden flink door de Arnauds koloniewevers (of zal ik nu zeggen gemarmerde wevers) te pakken genomen. Ze vielen ze met hun vieren tegelijk aan en hadden het vooral op het gebied vlak bij de ogen gemunt. Ik heb deze kanaries toen uitgevangen. Het

duurde vrij lang voor ze weer beter waren. Ik vond het merkwaardig dat ze de blauwe mankanarie niets deden, maar die lag op een slecht moment doodgepikt op de grond van de kooi. Tot mijn verontschuldigting moet ik zeggen, dat ik buitenshuis werk.

De kanaries die altijd al bij de koloniewevers hadden gezeten, werden echter met rust gelaten, maar hier was een gele bij, en ik heb de indruk dat ze het vooral gemunt hadden op de kanariees met een witte grondkleur. Na dit drama heb ik de koloniewevers weggedaan.

Toen ik nog naar de ware naam aan het zoeken was, heb ik een van m'n exemplaren naar de plaatselijke T.T. ingestuurd als „N.N.". Op het keurbriefje stond toen „lijkt op brillvogeltje" en verder kon de keurmeester er ook niets van maken. „Lijkt op bril-

levogeltje" komt misschien door het feit, dat hun ogen omrand zijn met witte veertjes.

Gedurende het T.T.-seizoen 1972-1973 zat er ook een „rotsmus" op de districts-T.T. Den Haag, daarvoor was er ook al eens een geweest op de Bonds-T.T. in Rotterdam en nu zat ie er wéér, wéér als rotsmus. Toen móést ik dit stukje wel schrijven.

Dit T.T.-jaar zag ik een echte rotsmus in Rucphen. Ik kan me nu voorstellen dat een handelaar Arnauds koloniemus rotsmus noemt, want inderdaad heeft hij er iets van, b.v. de grijze kap. Maar de rotsmus heeft een veel langere staart en is groter en de snavel is ook anders.

A. A. Volkers-de Ruiter

c.o.m. tentoonstelling Valencia 1976

Nadat op donderdag 16 januari jl. te Breda de vogels waren ingenomen, hebben we vrijdagmorgen de reis naar Valencia aangevangen. Na een voorspoedige vlucht, met een tussenlanding in Barcelona, arriveerden we om 17.20 uur in Valencia. Na het gebruikelijke geharrewar met de diverse formulieren, werden de vogels vrijgegeven en omstreeks 20.00 uur waren we in het tentoonstellingsgebouw. Dit bouwsel, van golfplaten en plastic, lag in de Koninklijke Tuinen, maar het was zeker geen koninklijk gebouw. De vloer bestond uit los zand en na een uur leek het al of onze schoenen in een jaar niet waren gepoetst. Later is daar wel wat aan gedaan, er werden lopers uitgelegd, maar afdoende was het niet. De opstelling van de vogels in deze zeer ruime hal was wel goed, terwijl door de aanleg van plantsoentjes en het plaatsen van een aantal volières, het geheel een prima indruk verkreeg.

Maandag, dinsdag en woensdag werd er gekeurd en ook toen bleek weer dat er internationaal beslist geen eenheid in keuren is. Vooral bij de kleurkanaries liep men vaak ver uiteen. Enkele Spaanse en Oostenrijkse keurmeesters waren dermate slecht dat ze in onze organisatie zeker niet door een examen zouden komen. De keuring van de parkieten, in-landse-, tropische- en bastaardvogels, ging een stuk beter. De keurmeesters uit Zwitserland, België, Frankrijk en ons land, verstonden elkaar stukken beter en dit kwam de keuring beslist wel ten goede.

De vogels werden gedurende hun verblijf daar, bijzonder goed verzorgd. Wat dat betreft was er voor de organisatoren niets te veel.

Dat men een dergelijke show niet alleen met wat goede wil kan organiseren, bleek vrijdags tijdens de opening. Zoals heel vaak in het buitenland, ontbrak toen de catalogus. Deze was een week later, tegen het einde van de tentoonstelling, pas verkrijgbaar. Toen bleek ook dat die catalogus een totale mislukking was. Dat is bijzonder jammer en echt niet nodig. Het wordt tijd dat zowel het C.O.M.-bestuur als het O.M.J.-bestuur (keurmeestersorganisatie) daar iets aan gaan doen en niet alleen als paradepaardjes

blijven fungeren. Vrijdagmiddag was het O.M.J.-congres, en hoewel er nogal wat kritiek werd geuit, is alles wederom doorgeschoven naar het volgend jaar. Zaterdag volgde het C.O.M.-congres en na de gebruikelijke langdurige opening van de voorzitter, werden de ingediende voorstellen, o.a. die van Nederland, behandeld. Daar het voorstel van Nederland een statutenwijziging inhoudt (verandering van de bestuurssamenstelling) en niet het vereiste 3/4 van het aantal aangesloten landen aanwezig was, werd ook dit — overigens volkomen reglementair — aangehouden tot volgend jaar. Dan komt het in elk geval in stemming, ongeacht het aantal landen dat aanwezig is.

Zaterdag 24 januari de prijsuitreiking. De N.B.v.V., welke dit jaar op z'n eentje de kleuren van ons land moest hoog houden, kwam goed uit de bus. Niet minder dan 5 gouden, 6 zilveren en 6 bronzen medailles werden in de wacht gesleept; een niet geringe prestatie met slechts 195 vogels. Zondag daaropvolgend vertrokken de meesten huiswaarts en ondergetekende bleef achter, zij het wel met een stel bijzonder goede buitenlandse vrienden. Toen na de sluiting op zondag de vogels konden worden ingepakt voor de thuisreis, heb ik erg veel steun en medewerking gehad van mijn Portugese vriend Aleveranga; ik ben hem daarvoor erg dankbaar. Omdat het niet meer de moeite was om het hotel op te zoeken, zijn we die nacht op het secretariaat van de TT gebleven en om 06.30 uur waren we op het vliegveld. Gezamenlijk vlogen we naar Barcelona om na een wachttijd van 4½ uur de reis voort te zetten. De thuisreis verliep voorspoedig en reeds om 20.00 uur stonden de vogels weer op het bondsbureau in Bergen op Zoom, voor een laatste verzorging, en om ze de volgende dag weer aan de inzenders terug te geven.

De 24ste Wereldtentoonstelling is voorbij. Een terugblik geeft ons te kennen dat er naast vele positieve kanten er ook erge tekortkomingen zijn geweest. Niettemin blijft het een geweldig gebeuren en daarom stel ik graag: Tot volgend jaar in Genua, Italië. A. L. van Liempd.

ontsmetten is belangrijk

Het is een opvallend feit, dat de vogelliefhebber het gevaar van ectoparasieten, zoals verdermijt en bloedluis, beter inziet, dan de noodzaak van „ontsmetten”. Natuurlijk zal men parasieten moeten bestrijden. Dat hierbij de nodige voorzichtigheid is geboden, mag als bekend worden verondersteld. Het is nu eenmaal zo, dat sommige insecticiden niet geheel van gevaar zijn ontbloot. De minimale eis voor zo'n bestrijdingsmiddel is wel, dat het voorzien is van een toelatingsnummer.

Duphasect voldoet in deze zeker aan de eisen.

Zeker zo belangrijk, zo niet nóg belangrijker, is dat kooien, voliëres en al het onderhavige materiaal regelmatig worden ontsmet. Bij nalatigheid in dit opzicht is de kans op besmetting lang niet denkbeeldig. Het is nu eenmaal beter te voorkomen dan te genezen.

Er is een duidelijk onderscheid tussen ontsmetten en het gebruik van insecticiden. Van insecticiden wordt weleens gesuggereerd, dat het ziektenbestrijders zijn. Wel is het zo, dat zij indirect als ziektenbestrijder kunnen werken, door het vernietigen van parasieten, die ziektekiemen bij zich dragen, zo bijvoorbeeld de muskiet als conductor van malaria.

Ontsmetten heeft als doel, eventueel aanwezige ziektenverwekkers te elimineren, zodat deze geen kans krijgen zich te ontwikkelen.

Alvorens het broedseizoen begint is het zaak, dat alles goed wordt ontsmet. Hierdoor kan veel narigheid worden voorkomen. Jaarlijks gaan duizenden vogels verloren, die beslist gespaard waren gebleven als men van tevoren maatregelen had getroffen.

Men kan nog zo secuur te werk gaan en geregeld kooien, nestbakjes en ander materiaal „schoon” houden: het is nog géén garantie, dat ziekten en besmettingsgevaar buiten de deur blijven.

Eén van de meest voorkomende ziekten, waarbij de vogelliefhebber in vele gevallen lijdzaam toeziet, moge als een treffend voorbeeld dienen. Vooral kanarieliefhebbers worden nog aleens met dit probleem, dat men rangschikt onder zgn. „nestziekten”, geconfronteerd. Het feit doet zich namelijk voor, dat veel nestjongen het tussen de vierde en de vijftiende dag laten afweten. Het ziekteproces verloopt vrij snel. De meest opvallende verschijnselen zijn een opgezwollen darmlis en dunne ontlasting. Dit heeft tot gevolg, dat de moedervogel de uitwerpselen niet kan verwijderen. Hierdoor raakt het nest ernstig bevuild. De jongen vermageren, worden plakkerig, de buikveren van de pop zijn nat en kleven aaneen. Dit verschijnsel wordt ook wel „zweetziekte” genoemd, overigens een foutieve benaming.

Sterfte volgt over het algemeen vrij snel, waarbij de dode jongen reeds na enkele uren sterk verkleuren en een onaangename geur verspreiden. De veroorzaker van deze ziekte is de „*escherichia-coli*”. Deze bacterie behoort normaal in de darmen thuis. Door een teveel van coli-bacteriën, disbacterie, wordt de

darmflora ernstig gestoord, met als gevolg dat er een darminfectie ontstaat.

Na de dood van de vogel vermenigvuldigen de bacteriën zich bijzonder snel, waardoor het ontbindingsproces wordt bespoedigd.

In de praktijk blijkt dat sommige stammen gevoeliger voor deze infectie zijn dan andere. Bij „selectie” dient de liefhebber hiermee rekening te houden.

Coli-infectie kan ook bij oudere en andere vogels optreden. Zo zijn bijv. zeven weken oude spitsstaart-amandines en vier maanden oude diamantvinken in dit opzicht bijzonder gevoelig. Bij hen kan, tengevolge van de jeugdruï, weerstandsverlies de oorzaak zijn. Hierdoor krijgt de bacterie de gelegenheid, zijn vernietigend werk te doen.

Wordt aan deze besmettelijke ziekte niets gedaan, dan zullen van jaar tot jaar de fokresultaten steeds slechter worden.

Het is begrijpelijk, dat bij een dergelijke „uitbraak” het een eerste vereiste is, dat vooral de nestbakjes en het nestmateriaal geregeld worden ontsmet.

Nu is een ontsmettingsmiddel nog geen geneesmiddel. Als zodanig moet gebruik worden gemaakt van een „anti-biotica”, bij voorkeur een gecombineerd preparaat. Goede resultaten zijn verkregen met „sigmamicine”, een combinatie van tetracycline en oleandomycine. Dit medicijn is alleen via uw dierenarts te verkrijgen.

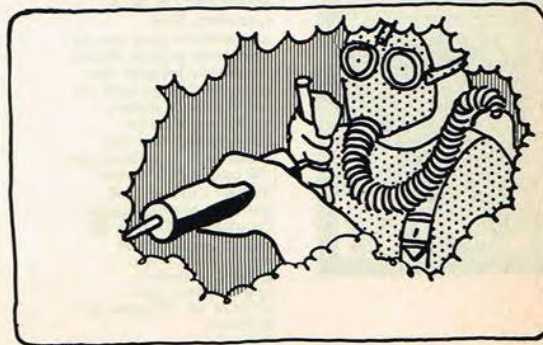
Terloops zij hier opgemerkt, dat het volkomen onjuist is, aan siervogels regelmatig anti-biotica te verstrekken. In vele gevallen worden zij ongevoelig voor de betrokken stof, zodat bij een eventuele uitbraak van ziekte genezing moeilijk is.

Niet genoeg kan het belang van ontsmetten onder de aandacht worden gebracht. Zo moet steeds na het uitvliegen van de jongen, voordat het ouderpaar aan een nieuw broedsel begint, al het materiaal grondig worden gereinigd en ontsmet.

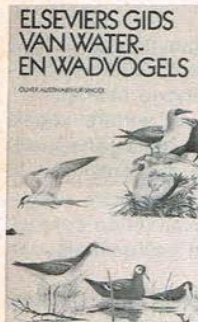
Verder éénmaal per week de drinkwater- en voerbakjes ontsmetten. Oog de badschotel mag niet worden vergeten. Dit zijn dikwijls de besmettingshaarden. Voor het ontsmetten van kooien, zitstokken, kweekruimten is „Wimocied” of „Halamid” het middel bij uitstek.

Als u op de hier aanbevolen wijze te werk gaat, wordt een boel narigheid voorkomen en zullen de resultaten beslist verbeteren. U haalt dan het maximale plezier uit uw hobby!

Evenals het in het januarinummer 1976 opgenomen artikel Selectie op de ouderdieren is dringend geboden, is ook dit artikel ons aangeboden door De Witte Molen, Meeuwen NBr.

boekennieuws

ELSEVIERT'S GIDS VAN WATER- EN WADVOGELS
 door **Oliver L. Austin** en **Arthur Singer**.
 honingbeer en brilbeer. Wat wij schreven over de Zangvogels geldt ook voor dit boek, waarin de vogels van water en wad, strand en moerassen, rietvelden en kreken worden behandeld. Niet alleen eenden, ganzen en zwanen, maar ook albatrossen, pelikanen, aalscholvers, ooievaars, flamingo's, meeuwen, sterns, rallen en pinguïns kan men in deze fraaie gids vinden. Uitgave: **Elsevier**, Amsterdam. Prijs f 19,90

AUSTRALISCHE PRACHTFINKEN
 door **Curt Enehjelm**. Aandacht wordt besteed aan de huisvesting, voeding, verzorging, kweek en ziekten, waarna de verschillende soorten Australische prachtfinken en papegaaiamadines worden besproken. Een klein, maar goed en vrij volledig boekje over deze populaire vogels. Uitgave: **Kosmos, Franck'sche Verlags-handlung in Stuttgart**. Prijs D.M. 7,80

TROPISCHE VOGELATLAS
 door **Jiri Felix**, Nederlandse bewerking Dr. Thijs Vriënds. Op de tekst van dit boek over de meest gehouden tropische vogelsoorten is weinig aan te merken en de beschrijving van de afzonderlijke soorten is goed en vrij volledig. Toch moeten ons twee dingen van het hart. Eerstens vinden wij de benaming vrij pretentius, in een vogelatlas verwachten wij aanmerkelijk meer vogelsoorten aan te treffen dan in dit boek het geval is. Het tweede bezwaar is o.i. ernstiger en dat betreft de over het algemeen slechte kwaliteit van de kleurplaten, jammer voor dit boek! Een uitgave van **La Riviere & Voorhoeve N.V.** in Zwolle. Prijs f 15,90

STIMMEN EUROPAISCHER VOGEL 3
 In de serie 45 toeren plaatjes van het **Kosmos Verlag in Stuttgart**, waarop de zang van Europese vogels te beluisteren is, verscheen als nummer 3 een plaat met uitstekende opnamen van de zang van achtereenvolgens de nachtegaal, grote karakiet, kleine karakiet, sprinkhaanrietzanger, zanglijster, winterkoning, groenling en de spotvogel. De prijs bedraagt D.M. 9,80

WELKE VOGEL IS DAT?
 door **W. Cerny** en **K. Orchal**, Nederlandse bewerking Dr. M. A. IJsseling. Een uitstekende gids van de Europese vogels. Naast de beschrijvingen met bijzonderheden over de vogels, is bij iedere vogel een kaartje opgenomen met het verspreidingsgebied. De 190 gekleurde afbeeldingen zijn over het geheel genomen goed. Daarnaast zijn nog 235 vliegbeesten en 64 kleurenfoto's van eieren en nesten opgenomen. Een uitgave van **Thieme in Zutphen**. Prijs f 24,50

Grzimek over honden, wolven en vossen, hierin kan men lezen over huishonden, dingo, coyote, jakhals, poolvos, steppenvos, gewone vos, kitvos, kamavos, woestijnvos, grijze vos, savannenvos, Braziliaanse vos, Andesvos, pampavos, hyenavos, rode hond, wasbeerhond, boshond, lepelhond, Falklandwolf, manenwolf en vele andere hondachtigen. De prijs van deze bijzonder interessante en leerzame pockets bedraagt f 5,90

Elsevier

De

bepanting in en om de volière

sering syringa

De welbekende sering is soms in boomvorm, soms in struikvorm. Een boomachtige struik die behoorlijk groot kan worden.

Om deze reden zouden we kunnen stellen dat hij niet zo geschikt is voor een volière, die de meest gangbare hoogte heeft van 2 tot 2,50 m. In hogere bouwsels zou men wel degelijk gebruik van ze kunnen maken, én men heeft dan al direct een goede decoratie. Het is evenwel ook mogelijk om sering klein (2 tot 2.50 m) te houden, door ze regelmatig flink te snoeien.

Er zijn verschillende cultuurvariëteiten.

De bloeitijd is mei-juni.

Ze hebben graag een plaatsje in de volle zon, en wat de grondsoort betreft: kalkhoudend.

Jaarlijks goed bemesten en de uitgebloeide bloemen afknippen.

FLORAVI

onze tuin

tekst: J. T. van Hartskamp

De maand maart staat in het teken van de ROZEN. Ik schrijf ze met een hoofdletter, omdat ik van mening ben, en velen met mij, dat de roos nog altijd de mooiste bloem is die er bestaat. Een bekende uitspraak is: Een tuin zonder rozen is geen tuin.

Genoeg hierover, want als we rozen willen hebben moeten we er nog al wat voor doen. Om deze tijd snoeien we de rozenstruiken. Zorg voor een goede scherpe snoeischaar, zodat we mooie gladde wonden maken die minder kans op rot geven.

We kunnen de rozen indelen in een aantal groepen, namelijk babyroosjes, polyantha of tros, grootbloemigen, lambertiana en dan natuurlijk de klim- of lei-rozen

De snoei van de babyroosjes gaat als volgt: Afknippen op 2 à 3 ogen waarbij steeds de buitenste ogen bovenaan moeten zitten. Wist u dat deze roosjes het ook voortreffelijk doen in een grote pot met goede grond op het balkon van uw flat? De polyantha- of trosrozen is de grootste groep. Hierin zijn ontelbare soorten en kleuren. De laatste jaren komen er steeds meer soorten die resistent (ongevoelig) zijn voor het zogenaamde wit, dit is meeldauw, een soort schimmel. De polyantha's worden evenals babyroosjes gesnoeid op 2 à 3 ogen (knoppen). We zorgen er voor dat er ongeveer 5 takken overblijven; steeds de 2 zwaarste takken laten staan. De takken die we weg-

snoeien altijd vlak bij de grond afknippen, zodat we een jonge roos houden en geen knotwilg, zoals veel mensen er vaak van maken. U kunt rustig eens een snoeizaag gebruiken als de knobbels te zwaar zijn. De lambertianarozen, dit zijn rozen die tussen de polyantha's en de klimrozen staan en plm. 1,50 m hoog worden, snoeien we tot een hoogte van 50 cm, en ook hier moet het laatste oog steeds aan de buitenkant van een tak zitten. De grootbloemigen snoeien we gelijk de polyantha's. Van de klimrozen nemen we alleen de overtollige en afgedragen takken weg. Op de botanische rozen, de zgn. wilde rozen met veel en mooie bottels, passen we hoofdzakelijk uitdunning (verjonging) toe, zodat we dan weer volop grote bloemen en vruchten krijgen.

Nu nog iets over de bemesting van rozen. Zodra men gesnoeid heeft brengt men een organische meststof tussen de rozen en werkt deze door de bovenlaag. Hiervoor kan men uitstekend gedroogde koemest gebruiken, alhoewel oude verteerde stalmest nog beter is. Ook de in de handel zijnde plastic zakken met tuinturf-compost is een goede meststof. Tenslotte nog iets over de voorjaarsbloeiende heesters zoals forsythia en ribes. Op deze struiken wordt een uitdunning en verjongings-snoei toegepast vlak NA de bloei, zodat ze weer nieuwe scheuten kunnen vormen voor de bloei van volgend jaar.

Tilburgse Vogelhandel

IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijsze Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Aapjes, Reptielen, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860. (ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

Amerik. electr. broed-machine TURNX geheel doorzichtig met ingebouwde keerinrichting en micro thermostaat voor 12 hen- of grotere eieren, 18 fazant of kriel - 24 kleine of 24 grote kwarteleieren.

f. 94,- franco

volautomatisch:

f. 159,- franco

Van Waardhuizen - Leiderdorp
v.d. Valk Boumanweg 204 - Tel. 071-13 08 37

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. Steeds duizenden vogels in voorraad. Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

Blankestijn's Vogelhandel
Dahliastraat 39 - Veenendaal
Telefoon 08385-1 23 67

FOKZO

gevitaminiseerd paneermeel dat speciaal is geschikt als basis voor kwekers die hun eigen opvattingen in de praktijk willen brengen.

Een ideale basis voor kanarie-krachtvoer!

FOKZO f.3,60 per pak van 1000gram bij uw dierspecialzaak.

» EEN PRODUKT VAN LOKZO-BRUNSSUM

EEN PRODUKT VAN JANSEN VOEDERS BV

Voeders speciaal samengesteld voor:
SIERWATERVOGELS (ANSERES) - SIERHOENDERS (GALLUS) - KONIJNEN - SCHAPEN - GEITEN - PAARDEN - PONY'S - HONDEN.

FAUNA-FOOD VOEDERS zijn volledig en staan garant voor optimale resultaten.

Kies de juiste voeding voor kuikens van sierwatervogels en fazantachtigen, begin hun leven met ANSERES-STARTER en GALLUS-GROEI.

FAUNA-FOOD voeders zijn verkrijgbaar bij:

Nederland:

J. v. d. Meer, Kuzemerweg 17,
Sebaldeburen. Tel. 05946 - 23 35
Codrie B.V., Plaats 8, **Bleiswijk**. Tel. 01892 - 30 44
P. Lamers, Harthoog 1, **Bemmel**. Tel. 08811 - 12 81
fa. v. d. Wardt, St. Jansstraat 47 a,
Laren (N.H.). Tel. 02153 - 8 32 74
J. G. Hilhorst, Molenweg 11,
Geesteren (Gld.). Tel. 05458 - 318
G. J. van Norden, Kerkstraat 28,
Voorthuizen. Tel. 03429 - 15 66
A. Hoekstra, Bruggelaan 60,
Appelscha. Tel. 05162 - 16 77
A. Man in 't Veld, Deventerweg 494,
Apeldoorn. Tel. 055 - 1 40 15
Vliet & Wielinga, Kamerl. Onnesweg 5,
Amsterdam-O. Tel. 020 - 35 37 97
fa. P. Kooi & Sons, „Waterfowlfarm”,
't Zand (N.H.). Tel. 02249 - 353
Vogelpark „AVIFAUNA”,
Alphen a. d. Rijn. Tel. 01720 - 7 33 00
Van Bakel's Vogel- en Tuinpaleis,
Heesch (N.Br.). Tel. 04125 - 12 72
fa. H. H. Spee, Fazanterie „VIVONA”,
Haelen (L.). Tel. 04759 - 15 10
Vogelpark „Heisterhof”, Heisterbrug 30-32,
Schinnen (Z.-Limb.). Tel. 04493 - 14 38
S. Bruineberg, 2e Oostwijkstraat 30,
Steenwijk. Tel. 05210 - 22 08
J. Lekkerkerker, Achterweg 6 b,
Doorn. Tel. 03430 - 33 54
C. Koetsier, Hemweg 1, **Wijdenes**. Tel. 02293 - 529
H. Jansen, Vredensweg 74,
Winterswijk. Tel. 05430 - 30 85
fa. Vijf Kronen, Lange Brinkweg 96,
Soest. Tel. 02155 - 1 34 07

België

Vogelhandel „'t Vogelhof”, Jozef Maroy-Polfliet,
8790 Waregem. Tel. 056 - 6 25 50
Vogelhandel „Het Neerhof”, R. Quyrijnen-van Dijk,
2170 Wuustwezel. Tel. 03 - 63 16 85
Henri de Grauwe, Antwerpse Steenweg 83,
9430 Lokristi.
't BAMBOEHOF, Desselgemseweg 33,
8790 Waregem.

FAUNA FOOD een produkt van JANSEN VOEDERS B.V., Postbus 300, HARDERWIJK - Tel. 03410 - 1 53 54.

CENTRAAL MAGAZIJN PRIJSLIJST

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ingaande 1 april 1975
Alle voorgaande prijslijsten zijn vervallen.

KEURLIJSTEN

(zowel voor stammen als enkelingen te gebruiken)

Bloks van 50 vel à f 1,50

Kleurkanaries (wit)

Grasparkieten (groen) Japanse Meeuwen (rose)

Zebravinken (blauw) Tropen e.d. (geel)

Lizard NH frisé

Gloster ZH frisé

Border Gibber italicus

Fife fancy Zwitserse frisé

Norwich Gekuijde frisé

Crested lt. kleurfrisé

Yorkshire Muchener

Lancashire Belgische bult

Scotch fancy Gekuijde kanarie

Japan hoso Bernois Parijse frisé

Bloks van 200 vel à f 4,—

Harzers

Waterslagers

INSCHRIJFFORMULIEREN TT

inkl. vraagprogramma 25 stuks à f 1,50

INSCHRIJFREGISTERS

Bloks van 30 vel à f 3,—

AFHAALKAARTEN per 100 f 5,—

KLASSEKAARTJES per 100 f 3,—

KAARTJES BEHAALDE PRIJZEN

Serie van 4x 25 stuks f 3,—

(kampioen, 1e, 2e en 3e prijs)

RAAMBILJETTEN onbedrukt à f 0,50

KONVOKATIEKAARTEN per 100 f 5,—

KWEEKKAARTEN per 25 f 5,—

VERF blauwgroen voor binnenzijde kleurkooien
per kg. f 12,50 Franko thuis

BONDSINSIGNES

Normale uitvoering à f 2,50

Met 25 jaar (verzilverd) à f 5,—

Met 40 jaar (verguld) à f 7,50

ENVELOPPEN (aan bondsbureau per 50 f 1,50)

KALENDERS à f 4,— bij 10 of meer à f 3,—

GROENE BOEKJE

inkl. **STATUTEN EN REGLEMENTEN** f 4,—

STANDAARDEISEN

Kleurkanaries f 6,50

Postuurkanaries f 20,—

Grasparkieten f 15,—

Neophema's f 6,—

Agaporniden f 7,50

Japanse Meeuwen f 17,50

Zebravinken f 4,—

Duiven en kwartels f 5,—

Het totaalbedrag van uw bestelling dient bij vooruitbetaling te worden gestort op giro 1148324, N.B.v.V. te Bergen op Zoom.

De bestelling dient op de betaalkaart te worden vermeld, evenals uw naam, adres en woonplaats en het kodennummer van uw afdeling.

welpi-vit

11 geconcentreerde vitamines
in waterige oplossing

Welpi-vit voorkomt infectieziekten,
oog- en hersenaandoeningen.

Welpi-vit bevordert de ontwikkeling
van het embryo
en de groei van de jongen.

Welpi-vit geeft betere
broedresultaten en een hoger
percentage uitkomende eieren.

Welpi-vit geeft een
glanzende en strakke bevedering.

**Welpi-vit zorgt voor een
goede conditie van alle vogels.**

Verkrijgbaar bij dierenspecialisten.

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS

Postbus 284 Amsterdam

SCHAKELKLOKKEN EN VERWARMING. Vrijblijvend toezending documentatie: NATURA - HAARLEM, Postbus 1548, Haarlem, Telefoon 023-375888, óók 's avonds.

'DE VOGELWERELD'

Maandblad van de Algemene Ornithologische Bond van België (A.O.B.). Aanbevolen en noodzakelijk voor iedere vogelliefhebber-kweker. Samen met de Franstalige uitg. 'Le Monde des Oiseaux' gelezen en verspreid over de ganse wereld. Abonnement: 300 B.F. op P.R.K. 000-0863541-47 'De Vogelwereld-Brussel' of 23.— Gld. op Giro 11.58.34 van 'De Vogelwereld-1190 Brussel'. Gratis proefnummer op aanvraag aan het A.O.B.-Bureau, Felix Waefelaerstraat 26. B-1190 Brussel.

PREPARATEURS Uw adres voor Vogel-, Vis- en Zoogdieren. POLUX Box 650, Leeuwarden, Tel. 05100-25100. Prijslijst gratis.

Natuurbroedblokken: Grasp f 5.—, Bourk f 8,50, Agapornid f 13.—, Valkp f 13.—, Rosella f 27,50, Pennant f 47,50, 80 cm diep f 50.—, 120 cm diep f 72,50. Korting 5-15 %.

C. P. Quartel, Richtersweg 15, Ugchelen (Apeldoorn).
Postuurkanaries, 1e klas import uit Engeland.

Kleurkanaries, tropische vogels w.o. **exclusieve soorten** zoals tangara's, honingzuigers, kolibries, blad- en baardvogels, lijster- en gaaiensoorten, kleurvinken, senegalvogels, kardinalen, duifjes, kwartels etc. etc. Zaterdags tot 16.00 uur, andere dagen volgens afspraak. N.o.z., verzending rembours. **DE VOGELSPECIALIST, IMPORT-EXPORT, PANWEG 66, ZEIST, telefoon 03404-18276.**

Aangeb. div. tangara's, kolibries, cotinga's, trogons, toerako's, honingvogels, toekanbaardvogels, driekleur- en koningsglanspreeuwen, Quetzals, rotshanen, papegaaien en ara's, etc. **Slem van 't Hart, Kralingseweg 443b, Rotterdam, tel. 010-127511.**

muzikaliteit aan de top

P. C. Paulus

De Klarinetvogel is van de soorten vogels die weinig ingevoerd worden uit Noord-Amerika. De import hier is klein omdat ook daar deze vogels, bekend onder de naam Townsends-solitaire, erg veel kooien bevolken. Zelden hoor je een mooier en gevarieerder zang als van deze klarinetvogel.

Het heeft veel weg van de zang van onze eigen inlandse nachtegaal, alleen iets minder gevarieerd, maar toch een topper in de muzikale vogelwereld.

De aanschafprijs is vrij hoog.

Alleen in de ruiperiode zingen ze niet, voor de rest altijd zelfs midden in de winter.

Hun biotoop bestaat in de zomer uit naaldhoutbossen en in de winter, althans in het koudere jaargetijde, bewegen ze zich meer op vlak terrein.

Volgens de gegevens die ik er van bezit lopen ze veel over de grond, net als bij ons de mersels. Dit staat in direct verband met hun voedsel, ze eten n.l. veel wormen en andere insecten en voor de rest wordt het menu aangevuld met vruchten en bessen.

Nestelen doen ze veelal in naaldbomen en ook nemen ze wel nestkasten, die in verband met het veldonderzoek worden opgehangen. De poppen lijken in kleur sprekend op de mannen, alleen zijn ze wat kleiner van formaat.

Het is alleen verschrikkelijk moeilijk om aan een pop te komen. Het beste is om bij een importeur, zodra er een zending binnen is, er gelijk een uit te pakken, als ze er bij zijn tenminste. Heeft u geluk dat u een pop te pakken kan krijgen dan kunnen ze zonder meer in de volière worden losgelaten, agressief tegenover andere soorten zijn ze niet.

Het verdient echter wel aanbeveling om ze in de winter wat extra licht en warmte te verschaffen.

Als ze in de volière willen gaan nestelen doen ze dit in een vrij grote halfgesloten nestkast, waarin de pop van grof materiaal een mooi komvormig nest bouwt.

De man helpt hier niet aan mee, alleen voert die de pop op het nest. Voor de rest heeft hij het veel te druk met zingen, altijd door. Een nest bouwen hebben ze bij mij al eens gedaan, alleen eieren heb ik nog niet gezien.

Tijdens de broedperiode interesseert de man zich voor de pop, de rest van het jaar hebben ze geen belangstelling voor elkaar, vandaar waarschijnlijk ook de engelse betiteling solitaire.

Toch ben ik wel in de gelegenheid geweest om een nest met eieren te zien bij een andere liefhebber, het waren er 4, de broedtijd bedraagt 12 dagen.

Jammer genoeg is maar één jong in leven gebleven, hoewel er toch voldoende insecten werden verstrekt.

Het voedsel dat ze het beste opnemen is universeelvoer en per dag minstens 10 meelwormen. Verder eten ze ook graag sprinkhanen, spinnen e.d. alsmede vruchten en bessen, net wat we hebben in de tijd van het jaar. Ook geweekte rozijnen lusten ze graag. In een ruime kooi gehouden, van minstens 1,25 m lengte, verdient het wel aanbeveling om een gemakkelijk te verschonen bodembedekking te nemen.

Het zijn n.l. nogal knoeiers met hun voer en baden doen ze ook veel en graag, maar voor al deze moeite zullen ze u, net zoals mij, doen genieten van hun parelende zang.

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS

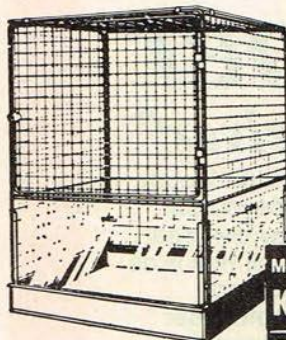
Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

NIUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIÈRES

Naam: .....

Adres: .....

Plaats: .....

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvoerbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

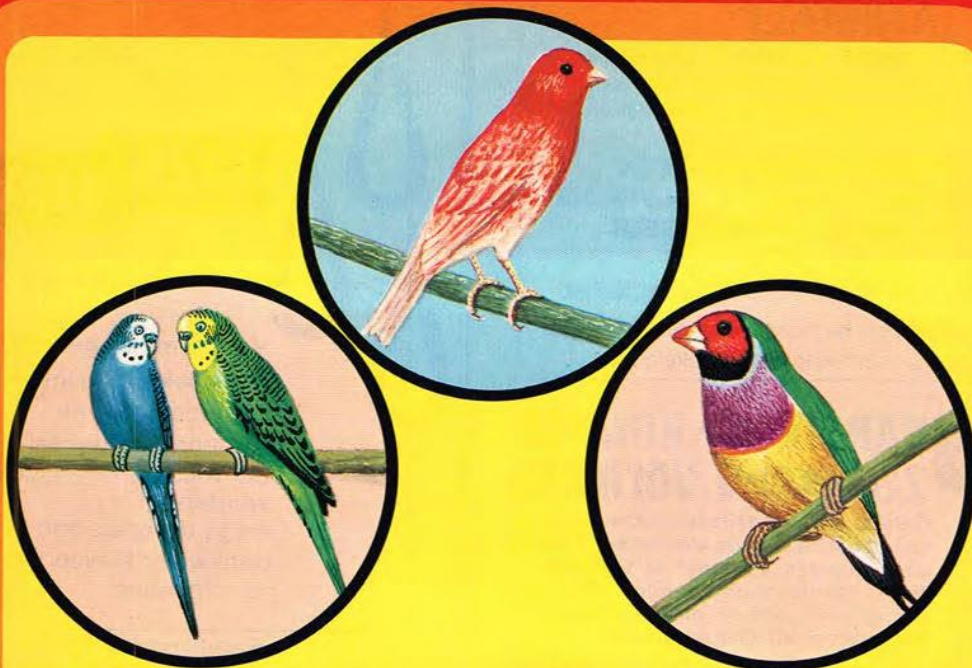
Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Valkparkiet	35,00 pp	Kanaries pop	9,00 pst	Kanaries Geel		Halsband	
Grasparkiet	10,00 pp	Binzen Astrilde	40,00 pp	en bontman	15,00 pst	parkieten	45,00 pp
Albino en Lutino	10,00 pp	Zebravinken grijs	8,00 pp	Spitsstaart		Witte	
Deens bonte		Zebravinken isabel	8,00 pp	amand.	35,00 pp	valkparkieten	60,00 pp
parkiet	10,00 pp	Zebravinken wit	10,00 pp	Japanse		Splendid	
Chin.		Zebravinken		Meeuwjtjes	7,00 pp	parkieten	150,00 pp
dwerkwartel	10,00 pp	masker	12,50 pp	Diamantduifjes	20,00 pp	Pracht Rosella's	160,00 pp
idem zilver	12,50 pp	Zebravinken		idem zilver	40,00 pp	Oever Maina's	20,00 pst
Diamantvinken	50,00 pp	zilvervl.	12,50 pp	Gordelgrasvinken	40,00 pp	Goudvoorhoofd	
Roodkop Gould-		Agap. Personata's	65,00 pp	Bandvinken	7,00 pp	bladvogel	50,00 pst
Amadines	65,00 pp	Agap. Ficerie	60,00 pp	Gele Roodrug	100,00 pp	Bonte boertjes	60,00 pp
Driekl. pap.						Pruimkop	
Amadines	55,00 pp					parkieten	60,00 pp
R.K. Pap.						Muskaatvinken	7,00 pp
Amand.	100,00 pp					Bandvinken	7,00 pp

's Maandags de gehele dag gesloten - 's Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.
Verzending onder rembours. - Vracht rekening koper.

Basisopfokvoer voor de "doe-het-zelver"

Witte Molen brengt een geheel nieuw opfokvoer voor kanaries, parkieten, en tropische vogels. Basisopfokvoer wordt volgens een geheel nieuw procedé - Expanderen - samengesteld. Daardoor worden eiwitten zeer licht verteerbaar, wat vooral belangrijk is voor jonge vogels, bij hen is de behoefte aan - Optimale Groeistoffen - het grootst. Geëxpandeerde voedingsstoffen geven een maximaal benuttingseffect. Basisopfokvoer kan naar keuze worden aangevuld met gepelde haver, negerzaad, gekiemd zaad, gekookt ei, geraspte appel of wortel, fijngehakte groenten enz. Door onze voedingsdeskundige is het gehalte en de verhoudingen van - Vitaminen en Sporenelementen - nauwkeurig bepaald.

Analyse:

Ruw Eiwit min. 13,2% - Verteerbaar Eiwit min. 12,8% - Vet min. 8% - Zetmeel en suiker min. 49% - Vocht max. 12% - Ruw celstof max. 1,75% - Minerale stof max. 6%.

Toegevoegd per kg.:

Vitamine A. 16.000 IE, D3. 2000 IE, E. 6 mgr., K3 2 mgr., B1.1, 3 mgr., B2. 6,5 mgr., B.6. 1,3 mgr., Nicotinezuur 40 mgr., Panthoteenzuur 10 mgr., Vit. B 12 0,025 mgr., Folinezuur 0,6 mgr., Choline Chloride 450 mgr., D.L.Methionine 650 mgr., IJzer 26 mgr., Mangaan 90 mgr., Koper 13 mgr., Zink 39 mgr., Jodium 1,35 mgr., Kobalt 4 mgr.

**witte
molen**

basisopfokvoer

verkrijgbaar in voordeelverpakkingen
van 2 kg f. 6,15 en 3½ kg f. 10,20
bij uw dierenspecialzaak!